

MAGYAR NÉPLAP

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI KATHOLIKUS HETILAP.

Megjelenik minden pénteken 16 oldal terjedelemmel.

A „Magyar Néplap” előfizetési ára: Egész évre 1 frt 80 kr. Fél évre — „ 95 „ Negyed évre — „ 50 „ Egyes szám 4 kr.	A „Magyar Néplap” és „Mezőgazda” előfizetési ára: Egész évre 3 frt — kr. Fél évre 1 „ 50 „ Negyed évre — „ 80 „	Szerkesztik: LEPSÉNYI MIKLÓS és NÉMETH GELLERT.	Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapesten, VIII. ker., Práter-utca 44. — Ide küldendők az előfizetési pénzek, valamint a lapba szánt mindennemű közlemény, és esetleges reklamációk. Egy 5 hasábos hirdetési nonparailsor ára 10kr.
--	--	--	--

Szolgaság vagy forradalom.

Az ezernyolcszázhatvanhetedikie kiegyezés elzüllött gyászvitézei koldussá tették Magyarországot.

Ha a pusztuló római birodalom államferfiái is olyan politikusok voltak, mint nálunk Bánffy és a cégére alatt fészket talált kabinet, úgy nem törhetünk pálcát az örült kegyetlen Kaligula császár ama tette fölött, hogy lovát konzullá nevezte ki.

Közel járunk az ilyen régmúlt, szomorú történelmi példák megvalósulásához. A zamatos magyar társadalmi élet eltűnt, a vendégszerető magyar ember egykor tárva-nyitva állt kapui bezárultak, a keblek elhíd-gültek, az ismerős, a barát, a rokon, nem az többé aki volt, nem apa a fiuhoz, a korcs kor-szellem kiölt a rideg számítások önző világában kegyeletet, családi szeretetet, érzést, mindent.

Mert fölöttünk lebeg folyton a ránk rólt állampolgári kötelezettség sulya.

Irtózatossá adónk mellett nehéz a napi kenyeret megkeresni. Hatvan éves korunkig kato-

náskodnunk kell, és azt sem tudjuk, melyik napon muszaj a kettős haza bolond politikájáért vérünket ontani. — Még a nyomorékokat is megpumpolják azért, mert nyomorékok, nyakukba sózzák a hadmentességi adót.

A szelid, gavalléros jellemű magyar iparost, kereskedőt megbuktatta a zsidó, aki ért hozzá, hogy az adóbizottságoknál hogyan kell kétségbeesetten jaggatni és égre földre esküdni, átok alá vetni apát, anyát, csak hogy az adóból ledisputálhasson valamit; érti, hogyan kell vásári munkáját potom áron haszonnal értékesíteni; érti, hogyan kell behuzni boltjába a vevőt s agyon disputálni limlomjainak nagyszerűségét. Ezek megölték a magyar iparost és kereskedőt.

A gazdaközönségre kirótták és folyton említették a sokféle rettenetes adót, lecsökkentették terményei árát és küzd a nyomorral, harcot viv a kétségbeeséssel, hogy állni tudjon a tengernyi bajok közepette, hogy a földet, melyhez szívvvel lélekkel görcsösen ragaszkodik, el ne vegyék tőle.

LEPSÉNYI MIKLÓS.

Szíves bizalommal kérjük tisztelt elbarátainkat, lapunknak apostoli buzgósággal való folytonos terjesztésére, mert magasztos eszméink magvait csak így leszünk képesek széles körben elvetni és magunknak a jövőt biztosítani.

Szerk.

A hivatalnok-osztály nyomorultabb a szolgák szolgájánál, azt üzik-hajtják, kényök kedvök szerint az ország lelketlen urai; amaz osztálynak nincs szabad akarata, az cselekszik vakon, fojtogatja saját véreit rideg parancsra, az játsza az alkotmányos komédiát, és mert hatalmas osztályt képez a hazában, megválasztja a többséget és megválasztatja velünk fenyegetésekkel, presszióval, mert az ő kezében vagyunk.

Tudja azt mindenki. A magyar társadalmat ez a rémuralom fertőzte meg, az emberek ezért lettek hidegek egymáshoz, egyik a másikban a kötelességeiről megfélekedezett honpolgárt látja és nem meri apa a fiát, bátyja az öcsét elítélni, mert édes, nagyon édes a kenyér.

Hova vezeti ez a nyomor Magyarországot? Szolgaságra, vagy forradalomra?

Mert elérkezett az ítélet napja, ahol dülő pontjára kerül Magyarország sorsa. A következők irtózatossorozata azokat fogja terhelni, kik ily lelketlenül lökték nyomorba Magyarországot.

Mert szolgaságba jut az ország, saját földének megvetett koldusa lesz; sirni fog a nagy nemzeti lét romjai fölött, sirni fog a történelem lapjai fölött, mely annyi dicsőséggel koszoruzott hős napjait emlegeti a multban élt Magyarország dicső gyermekeinek, sirni fog, hogy kardesapás nélkül görnyedt igába az, ki egykor látta oroszláni hősiességgel karddal védeni a szent magyar szabadságot.

Vagy lesz forradalom, irtózatossorozatos véres forradalom. Hol milliók állnak egymással szemben, hol milliók vére fog elfolyni, hol Isten-ítéletet fog tartani a koldussá tett nép zsarnokai fölött. — És ki fogják forgatni sirjaikból, hamvaikat szerte fogják szórni, ivadékaikat hetediziglen kiölni azoknak, akik előkészítették ezt a forradalmat.

Ments Isten az utóbbtól, de háromszor ments Isten az előbbtől.

Pedig be fog következni. Nem a költői lélek frázisai ezek, de a rideg számok határozott jövődölései.

Azon rideg számok jövődölései, melyek kimutatják az arányt, a koldus Magyarország és a gazdag külföld népeinek adóterhe között.

Adóviselés tekintetében az európai államok népei között Magyarország népe van hasonlíthatlanul legtöbb adóval megterhelve.

Horánszky Nándor a képviselőházban a mult héten mutatta ki nyomoruságunk statisztikáját.

Nem látunk rémképeket a haza jövődjéről, midőn kétségbeesve jajdulunk fel sorsa fölött, azt igazolja az a szomorú statisztika, amit Horánszky bebizonyított.

Kimutatta, hogy egy lélekre direkt adó esik Oroszországban 2 frt 15 kr, pedig ma is pénzválsággal küzd az orosz kormány; Németországban 3 frt 75 kr; Ausztriában 4 frt 48 kr; Angliában 4 frt 58 kr; míg Magyarországon minden lélekre 7 frt 17 kr egyenes adó esik, tehát kétszer annyi, mint a felsorolt hatalmas, művelt, gazdag államokban. És Magyarország urai deficiitben vannak, az állampénztár csak adósságokat tud produkálni.

Ausztria földadója 22%, Magyarorszáé 33%, Ausztria házádoja 20%, a miénk 32½%, Ausztria személyes adója 10%, a miénk 13½%.

Hát hova viszi ez a rendszer a kiéhezett ország koldus népeit?

Akik előtt ott áll egy hajdan fényes mult emléke és a mai korszellem vezetőinek teljes alávalósága?

Hova vezet az a rendszer, mely fiainkból emeli szuronyerdeit büneinek védelmére, mely a nyomorba sujtás, a vesztegetés, a ravasz többséget alkotás, az alkotmányos komédia révén tartja magát uralmon, hogy meggyilkolja a nemzetet?

Bizony, bizony, szolgaságra, vagy forradalomra!

A légben ott lappang a jajkiáltás.

Az emberek némák, gyanakodva tekintenek egymásra, nincs aki megadja a hangot.

De ments Isten attól, hogy megadja, mert egy multjához illő elkeseredett harcban, egy véres forradalomban fog visszhangzani a jajkiáltás és a történelem ezek nyomán fogja megirni Magyarországot végpusztulásáig.

Ettől a két iszonyu végtől egy közép ut menti meg az országot, ha sikerül megbuktatnia a rendszert, a melyen a hatalom mai urai állanak.

Nehogy maholnap késő legyen ez is: föl tehát a néppártba!

Pálteleki.

POLITIKAI HIREK

Igazolt mandátum. Tavasszal tartott elő nyitrai választaskor tuncvőleg Tarnóczy Gusztáv választási elnök lelketlensége oly mélyen meghurcolta a Latkóczy számára kiorószakolt mandátumot a piszokban, hogy Latkóczy nem fogadta el. A második választáson aztán az új választási elnök Szulyovszky Dezső volt, a kormánypárti jelölt Janits Imre. Szulyovszky egy hajszállal se járt el törvényesebben mint Tarnóczy. Erőszakoskodásával célt is ért. Janits számára sikerült a többséget összehúzódelegni. E választást a néppárt kérvényvel támada meg. Kérvényében hitelesen bebizonyította, hogy

345 szavazóját utasították el különféle ürügyek alatt s Janitsnak még így is csak 16 szótöbbséget tudtak szerezni. Biztosra vettük, hogy a bíró bizottságban, habár többsége kormánypárti képviselőkől áll is, kiknél józan ésszel lelkiismeretet senki se fog keresni, mégis hittük, hogy ennyi igaztalanságot nem fognak megpecsételni s megsemmisítik e választást. De hát csalódtunk! A bizottság kettő ellenében kimondotta, hogy Janits mandátuma tiszta, becsületes és igazságos. No hát köszönjük az ilyen ítéletet! Ha Janits ur önzetesebb ember volna, követné Latkóczyt s maga lökné el az ily moc-kos mandátumot; de hát Janits ur nyitrai, Nyitrát pedig svihák vármegyének hívják. — Ime jó nép, így szolgált neked a liberalizmus minden tekintetben igazságot. S még se utálnád meg a te véredet szívó, a te lúsdot rágó liberalizmust? Kiátsd velünk együtt: *Éljen a néppárt! Vesszék a liberalizmust!*

Uj választás. A stomfai (Pozsonym) kerület országgyűlési képviselője *Prileczky* Tádé meghalt. Tehát választás lesz a kerületben. A szabadelvű párt már mozgolódik. *Latkóczy* Imrét akarja fölléptetni, ugyanazt a *Latkóczyt*, kinek érdekében a hírhedt zsédóeredetű *Tarnóczy* Nyitrán oly megbotrántoztató pimaszságokra vetemedett, hogy *Zichy* János gróf embereit még szavazni se engedte. A kormánypárt jelölje Stomfai ismét fog találkozni a néppárttal, mert a néppárt bizvan a stomfai kerület polgárainak becsületességében, fog jelöltet állítani, még pedig a derek, keresztény gondolkozású *Otocska* Károly pozsonyi ügyvéd személyében. S midőn ezt a közönségnek tudtára adjuk, egyuttal figyelmeztetjük is, hogy érett polgárokhoz illően viseljék magukat és sz. meggyőződésüket kővessék. A választás szabad. E tben nem parancsol a világon senki, még a király se. Eskora joga annak sines. Annál kevésbé parancsolhat a főispán, alispán, szolgabíró, valami jegyzőcske, vagy hármiféle más potentát. Mindenki oda szavaz, ahova akar. S aki e tekintetben a választókat kényszeríteni próbálná, az becstelen ember, becstelen, ha tán méltóságos vagy kegyelmes urnak titulálják is, mert az ilyen ellensége a népnek, ellensége a nép jogainak, ellensége a szabadságnak. Ne feledjék el a választók, hogy az összes pártok között *egyedül a néppárt az*, mely a nemrég behozott egyházbántó törvények alkotmányos uton való megváltoztatására törekszik. A többi pártok mind főn akarják tartani a polgári házaságot és állami terh s anyakönyvezést. A néppárt pedig el akarja törölni. Akiknek tehát e törvények nem kellenek, azok nem szavazhatnak másra, *mint a néppárt jelöltjére*. És ne is szavazzanak még, akkor se, ha egy más párt talán kath. papot léptetne is föl, mert tudjátok meg, hogy az oly pap, ki kormánypárti vagy nemzeti párti programmal is kész volna föllépni, vagy e párt mellett korteskedik, az nem jó pásztor, hanem áruló Judás, sőt gonoszabb Judásnál. Az ilyen nem a népen akar segíteni, hanem valamiféle kitüntetést vár s ezért elárulja a népet, elárulja az egyházat, elárulja Jézus Krisztust. Az ilyen paptól jobban remegjétek mint a kolerástól, kerüljétek mint a belpoklost, szóba ne álljatok vele, házatokba se eresszétek, nehogy mézes szóval megtántorítson benneteket. Csak arra vigyázzatok, ki lesz a néppárti jelöltje? s azt kövessétek. A néppárt nem fog vesztegetni, nem fog fizetni, azt ne várjátok, hanem szavazzatok rá becsületből ingyen, Jézus Krisztus szeretetéért, ami bizonyára többet ér, mint a világ minden kincse. Mert mint Jézus mondja: „Mit használ az embernek ha az egész világot megnyeri is, de lelkének kárát vallja?” — Tehát ne feledjétek soha, hogy a lélek a fő! A lélek ügyeinek védelmet pedig egyedül a *néppárt* irta föl zászlajára s azért hát: *Éljen a néppárt! Éljen a néppárt jelöltje, Otocska Károly!*

Néppárti nagygyűlés. Győr is megmozdult. A néppárt végrehajtó bizottsága elérkezettnek látta az időt, hogy december hó első felében Győrött néppárti nagygyűlést rendezzen. A gyűlés napja még nincs megállapítva, mégis a legszélesebb körű érdeklődést keltette már föl az egész megyében. Nemcsak a katolikusok, de protestáns testvéreink is élénken érdeklődnek a gyűlés iránt s nagy számmal akarnak résztvenni benne, noha pásztoraik mindent megtesznek, hogy visszatartsák őket. De ennek a rossz akaratú igyekezetnek alig lesz fogantaja, mert hála Isten! már meggyőződtek más vallású polgártársaink afelől, hogy hazugság az, mintha a néppárt protestáns véreink ellensége volna és az ő javukat nem akarná. Aki így beszél, hazudik! Ne idegenkedjék tehát a néppárt gyűlésétől senki. Legyen jelen rajta a egész Győr megye, valláskülömbőség nélkül. *Éljen a néppárt!*

Országgyűlés.

November 13. Még mindegyre a költségvetésen nyargaltak az ellenzékiek. Pedig olyan hiábavalóság szólni is, mert hiába beszélnek, a mamelukpárt megszavaz minden létező dolgot a világon.

Nem más mint cifra komédia az egész. Neki ereszenek egy-egy haspárti javaslatot, az ellenzékkel megcsináltatják a tempót hozzá, azután szavaznak Bányának bizalmát, javaslatokat, ha nagyon megszorulnak még évt is, ez vége a haccenek.

Várady Károly az ülés elején nagy tetszés között támadta a kormányt, hogy mennyire hamisítja a választói lajstromokat. Hogy alacsony, zsidó politikája megvédésére mirő törvénnyelenségekre kész. *Ugron* Gábor a kormány általános politikáján simított jókorákat, csakugy hűledetek bele ott a jobbpárton. *Zelenyák* János szepen megmondta a magáét. Ilyen üzleti rendszer mellett, — ugyan ond, — nem boldogulhat az ország. A kormány nyomorékká akar bennünket tenni; nem fogadja el a javaslatot. Szólt még *Hock* János egy csongrádi kérdésben, a vitát *Apponyi* Albert beszéde zárta be, a ki szinte a kormány erőszakoskodásainak behizonyításával ütött nagyokat az alattomos mamelukokon.

November 14. *Papp* Gézuska, Tisza papa egyik mamelukká segített alkotása, igyekezett a kormányt ma tisztára mosni. Felsült vele, kinevették. No de majd a Tisza papa helyre üti a kudarcot egy kis ajándékkal. Beszéltek szakértelemmel *Batthyány* Tivadar gróf, amely után a jó hatást elrontotta a struc koponyájú *Pulszky* Ágost.

Ő-szegyvályt hetet-havát. Először kacagták, azután mikor belemelegedett, megunták a sok hazugságot hallgatni, s szépen alomba merültek. Csak a csöngetyűszó ebresztette fel őket.

November 15. *Décsy* Zoltán, mint elő szóló, szólt a költségvetési vitához amit a mamelukok bizony szerettek volna nem halani. Utána *Molnár* Józsiás fejtegette az ország nyomorát, a sok kivándorlást a hazából, pusztulásunkat. A valufaró szölvá, fejtegette, hogy megcsalták az országot, — mert az nem fog életbe lépni soha. Majd *Berzevichy* Albert ur nyulott fel a padosorok között. Elkezdte védeni a kormányt, a költségvetést. Nagy buzgóágában még az adót is keveselte. A jobboldal nekivörösödve tapsolt, az ellenzék kacagott. A hangu-

latot csinos beszéddel, Pázmány Dénes hozta helyre Beszéde a kormány költségvetése ellen irányult.

November 16. A vita első szónoka a *Sporzon* Ernő volt. Utána *Matkovits* Tivadar követte, amely után nagy mozgás keletkezett, mert *Apponyi* Albert állt fel szólásra. Remekül támatta a kormányt a költségvetésben s majdnem két óra hosszat beszélt. Zugó éljenek kísérték mindvégig. Beszéde után még *Helfy* és *Tibád* interpellált, de a ház Apponyi beszédének hatása alatt oszlott szét.

(Vasárnap nem volt ülés.)

November 18. *Drakulics* Pál szölt elsőnek. Majd *Láng* Lajos lángolt a Tisza-politikáért, persze kinevették. Utánna *Asbóth* János beszélt a költségvetésről épületes dolgokat és támatta a kormányt. Kijelentette, hogy nem fogadja el a költségvetést.

November 19. A királyné neve napja miatt csak dében kezdődött az ülés. Első volt a mi szónokunk, *Vajay* István, akinek beszédjére még visszatérünk, így szölt: „T. ház. A millenium előestéjén egy közgazdasági és erkölcsi tekintetben tönkretett, jogtípró kormány követeli a költségvetés megszavazását, anélkül, hogy igazolná létjogosultságát, vagy a kormányzatra rátermettségét. Fejtegette, hogy a jelen állapotok tarthatatlanok. Így folytatja *Vajay* és behozonyítja, hogy a nemzet jajszava tölti be Európát. Végül kijelenti, hogy ilyen nyomorult kormányrendszernek nem szavazza meg a költségvetést (Hosszas élénk éljenzés a baloldalon, szónoknak gratulálnak). Utána *Josipovich* Géza halk hangon szépítgette a zágrábi botrányt, senki sem figyelt rá. Végül *Issekutz* Győző támatta a kormányt, a költségvetés ellen igen szép beszédet mondott.

A néppárt erőpróbája.

A most lezajlott megyebizottsági-tag-választásoknál a néppárt fényesen beigazolta, hogy ebben az országban minden pártok között egyedül neki van létjogosultsága, egyedül a néppárt bírja a választó polgárok bizalmát. Mert noha minden fegyverét elővette s minden zsoldosát csatasorba állította is a zsidóliberalizmus: a néppárt annak dacára fényesen győzött az egész vonalon, jelöltjeit majd mindenütt diadalra juttatta, sőt vannak megyék, amelyekben csupa néppárti jelöltek választáltak meg, még pedig legnagyobb részt túlnyomó szótöbbséggel. Így például Mosonymegye egészen a néppárté, mely part még Mosony és Magyar-Óvár városokat is bevette. És mily dicsőséggel! A főispán titkáriját *öt helyen* föllepítették s a szegény mindenütt ebukott csúfosan. A főispán kegyeskedett beutazni az egész vármegyét, hogy a sok piszoktól ronda zsidóliberális zászló alá zsoldosokat szedjen, de hiába. Berendelte magához a farmatringos jegyzőket s keményen meghagyta nekik, hogy minden áron megválasztassák magukat. S *egyellenegy jegyző se mehetett keresztül.*

S vajjon minek lehet köszönni e fényes győzelmet? Annak, hogy a szabályszerűen megalakult „mosonymegyei néppárti kör“ községenként szervezkedett, ami ismét, első sorban a lelkes főurnak *Batthányi* József grófnak érdeme.

Ime, itt a példa! Kövesse minden megye, akkor rövid időn temetést rendezhetünk annak a zsidóliberalizmusnak, mely fölött Mosonymegye választó közönsége meghuzta már a lélekharangot. Ha a néppárt mindenütt szervezve lesz, rajta még a pokol kapui se fognak erőt venni.

Mosony vármegyében a választatni szokott bizottsági tagok közül, akiknek száma 79, már most is 53

néppárti van. A szintén 79 virilista között pedig 38, összesen tehát 91, vagyis 24-el több a felénél.

A mosonymegyei választások történetéből érdemesnek tartunk megörökíteni egy-két jellemző dolgot is. Így például valami Kroner-Küffner nevű kormánycsatlós vissza akarván tartani a *bezenyeieket* attól, hogy Magyaróvárra menjenek a néppárt jelöltjeire szavazni: meghívatta őket egy kis lakomára. A derek bezenyeiek azonban megüzentek neki, hogy egye meg maga amit főzetett, majd esznek ők Óvárrott a maguk tarisznyájából és erszényéből.

A zsidó-ág egészen kétségbe esett, hogy most már a népet meg se lehet venni. Mi lesz így a liberálizmus, melynek uralma a vesztegetésen, lélekvásárláson alapult? S ki idézte elő ezt a rettentő fordulatot? A papság, egyedül a kath. lelkészek, akik fölvilágosították felőle a népet, hogy a liberálisok ő rajta veszik ám meg, meg pedig kétszeresen és olyankor, mikor legjobban meg van szorulva, azt az összeget, melyet megvesztegetésére fordítanak. Innét van, hogy a zsidóság hallatlan szemtelenséggel támadja a kath. papságot, a nép fölvilágosítóját. Így például Püskiben, választások alkalmával a zsidó kórorvos a község nyílt terén inzultálta a község érdemes esperes-plebánosát, támogatva a jelenlevő farmatringos anyakönyvezetőktől. A hallatlan szemtelenség annyira fölhaboritotta a népet, hogy ha a papság nem csendesíti, a zsidó már Ábrahám kebelében van. — Ugyanez a zsidócska körlevelet intézett a községeiben lakó zsidókhoz, meghagyván nekik, hogy kötelelességszerűleg (!) a katolikusok ellen kell szavazniok. Néhány bölcsebb zsidó vallású választónak azonban hiába irogatott ő kegyelme, mert azok meggyőződésük szerint a néppártira szavaztak.

Buzduljunk föl Mosonymegye példáján s lássunk hozzá serényen a szervezéshez. Aki akadékoskodik, legyen az egyházi vagy világi személy, azzal szóba se álljunk. Hiszen látjuk, mire tör az ellenség. Kivette szánkból a falatot, ki akarja venni kezünkől az imádságos könyvet és az olvasót, hogy ehhalál előtt beálló haldoklásunk közben csak vigaszt se találhassunk semmiben.

Pétevársári levelezőnk írja, hogy a megürült helyekre csupa néppártiakat választottak. A liberálisok természetesen a bírót és a jegyzőt jelölték, de bizony hiába erőlködtek azok megválasztása mellett. A pálinkafőző *Keglevics* majdnem kötéllel fogdosztatta áldomás ivásra a néppárti választókat, de biz azok oda se hederítettek az erkölestelen csalogatásra és szavaztak lelkiismeret, nem pedig parancs szerint. Jellemző ugy a néppárti polgárokra, mint a liberalizmus főkolompósára nézve az, hogy bár a feles rét elvonásával és azzal fenyegette meg ez utóbbi néhány kortese a népet, hogy az uraság érdekében nem kapnak fát és malmában nem örölhetnek, azért mégis megmaradtak elvük mellett.

Köpesdi levelezőnk szintén a néppárt fényes győzelméről tudósít bennünket. E győzelem annál nagyobb jelentőségű, mert a hírhedt-vált Nyitra megyében értük el az erőszakoskodó zsidóliberálisokkal szemben, akiknek egyik jelöltjük (a legerősebb) már választások előtt megugrott, átkozva azokat, akik napokon keresztül itták pálinkáját és nem voltak képesek biztosítani megválasztását. Hogy azonban a botrányok ki ne veszzenek: a legtöbb szavazatot nyert bizottsági tag megválasztását önkényűleg megsemmisítették és helyette egy liberális jelöltet toltak be. Az önkény ellen természetesen óvást emeltek. — A választás eredményéről értesült polgárság hatalmas éljenzésben tört ki. — Egy községből a bírót és négy liberális zsidó érdemesnek se tartotta elmenni a választásra.

Album Lepsényinek.

A remek kötésű nyolc színben pompázó díszes album szövegének egyik része *Maróthy* János hírlapírónak egy Lepsényihez szóló remek költeményéből áll. A szöveg másik részét gelsei *Biró* Zoltán írta s a következőleg hangzik:

Főtisztelendő Szerkesztő Ur!
Szeretett hitbajnokunk!

A mai korszak törpeségeivel, Clónak, a történelem igazságos Geniusának feladata leszámolni.

Nem akarjuk e tiszta lapot, a közérzet eme csekély megnyilatkozását, korszakunk büneinek, igazságtalanságainak lajstromával megötenni.

Azok, kik bűnös kezekkel dulták fel a népek millióinak hitét, hogy saját romlásuk ösvényére hajtsák őt, — azok el fogják venni méltó büntetésüket, a mint az, a próféták könyvében meg vagyon írva.

Üdvözljük Önt szeretett Hitvezér, — Ön ismét szabad!

Erős hittel állott poroszloí előtt, midőn bezárultak Ön mögött a börtön kapui, erős hittel áll közöttünk most, midőn ama kapuk szabadulásra nyitnak meg.

A börtön, a hatalom nyers erőszaka, a láncok, a poroszlok kizozhatják a hatalmuk alatt állókat, de az igazság sirját nem áshatják meg soha.

Magyarországot, legelső felkent koronás királya, szűz Máriának ajánlotta.

Magyarország, szűz Mária országa.

Szűz Mária országa nem lehet a vallástalanság, a pogányság terjesztő talaja, az ország cimereiben a kettős kereszt épségét idestova egy ezredéven át sorra uralkodó királyi ajkak szent esküje biztosította.

A három színű lobogó, melyre szűz Mária képe van festve, melyet annyi diadalmas hadjárat tépett foszlányokká, mely alatt annyi magyar hős vérzett el, a lobogó becsületeért, mely a magyar nemzet szent szimbóluma, ama lobogó nem emelhető élére oly hadnak, mely céljául tüzte ki Jézus Krisztus tanainak megtartását.

Sem szolgák, sem királyok nem szeghetik meg az erre tett esküt, amely, hogy elhangzott, azt hosszú századok történelme bizonyítja.

Azon kitétel: „katholikus“, Magyarországon nem vallásfelekezettel, de mint honalkotó, uralkodó, tényező, az állampolgarsági joggal szorosán kapcsolatos, eltörölhetetlen uralmat képvisel.

A nemzet első királya szent koronát és kettős keresztet kapott érdemei elismerésül. Ama szent korona, ama kettős kereszt, ma is az uralkodó magyar király és az uralkodó katolikus vallás kettős szimbóluma.

Egyik sem áthat meg a másik nélkül; az egyiken ejtett sérelem, a másiknak épségét veszélyezteti.

Az utódoknak tisztelni kell az elődök szent hagyományait, a nemzeteknek hálásoknak kell lenni a régmúltak ama tényezőihez, kik nekik eltörölhetetlen életet adtak. Magyarországot a katolikus vallás alapította meg.

Ama vallásért, milliók ontották véréket, nagy Hunyadi János és vezértársai élén, századokon keresztül, hogy a vallással Magyarország is sirba ne dőljön. A hős elődök, szent fejedelmek fogadásának megcsonkítása nem pusztán kegyeletlenség, — de szentségtörés lenne.

A nemzet, cimerebe, a hármasság határ fölé a kettős keresztet tüzte, mintegy jeleül annak, hogy a kereszt a hármasság határ fölött uralkodik; a királyi koronán, az

aranyalmából kettős kereszt nyulik fel, mintegy jelképeül annak, hogy az a legsérthetlenebb.

A cimere és korona épségeért küzdöttünk véres háborúkban századokon keresztül.

Azt, a katolikus vallás megsértével, szentségeinek eltörölésével, szabad terjedésének megakadályozásával megcsorbítani, megalázni nem szabad soha.

A hősokeket, a vértanukat, kik a hazáért és a keresztért küzdöttek és türtek vértanuságot, emlékeikben ily tettek által megalázni, a nemzeti önértetet rútlátansággal arcul útni irtózatos bűn, szörnyű honárulás, amelynek elkövetőin az Urnak átka van.

Eme megdönthetetlen igazságokat hirdette Ön, ezt írta meg a magyar népnek Ön.

Sajnos oly korszakemet élünk, hogy a királyok hosszú sorainak szent esküje által biztosított nemzeti és kath. vallási jogaink alkotmányos védelmezése, épségben tartása bűn, azok szemében, kik a hanyatló nemzeti let homlokán tombolnak, büntetendő cselekmény azok előtt, kik fogaágba hurokolták érte őnt.

Ezekért az eszmékért, eme nemzeti jogokért, és az azokkal kapcsolatos katolikus vallásról való küzdelem magasztos dolog, azoknak védelmében börtönt szenvedni dicsőség és kedves a magyarok Istene előtt.

Dicsőség önnek, hogy ezekért börtönt szenvedett. Letelt a szenvedés!

Isten hozta körünkben, küzdjön rettenhetlenül, ma ésszel és tollaival, s ha jövőben majd elhangzik a riadó, szívvél és karddal, emez eszmék mellett.

Ne riassza vissza semmi. Valahányszor csügged, tekintsen e lapra, olvassa el sorait s ha majd az alatta álló emberek nagy számát látja, jusson eszébe, hogy: mielőtt még a féktelen párturalom behatása alatt álló tizenkét esküdt méltatlan ítélete elhangzanék, már az ön ártatlanságát az önzetlen aláírók százai bizonyították be, mielőtt őnt vádolni akarnák, már rehabilitálva van, méltó helyére, a becsületes, tevékeny hazafiak ritka sorai között.

Fel, ragadja a szabad bérci sas magasra Szűz Mária háromszínű lobogóját, vigye a fellegekig, hadd lássa a világ, hogy a katolikus magyar nemzet él, annak fiaiból a pirulái tudó becsületérzetet nem ölte ki a kényuralomra törekvő elfajult korszak poroszlohada, mert küzd, mert küzdeni fog és diadalra jut, mert szent Péter szikláját a poklok kapui nem dönthetik meg soha.

Ugy leszen!

Budapest 1895. év december hó 1-én.

Gelsei *Biró* Zoltán.

mint a fogadó bizottság titkára.

Becsey István
alelnök.

Dr. Kontúr Béla
elnök.

(Ezt követik az összes bizottsági tagok nyomtatott nevei.)

Lepsényi Miklós fogadtatása.

Folyó hó 17-én volt a nagygyűlés, melyen a vidék is számos helyről, többnyire küldöttségileg volt képviselve. A Széchenyi-téri kioszk díszterme valóságos zsufolásig megtelt. Három óra tájban az elnök helyet foglalt az emelvényen. Mellette ültek jobbról *Vajay* István orsz. képviselő és *Maróthy* János jegyző, balról *Becsey* István alelnök és gelsei *Biró* Zoltán titkár. Az elnök remek szép megnyitó beszédét viharos éljenzés

követte, minek leállapulása után a titkár tartott egy lelkesítő szónoklatot s utána előadta a tárgysorozatot. Jelentést tett a bizottság alakulásáról, ténykedéséről s a pénztár állásáról. Majd a készülő emléktárgyakat (album és baberkoszoru nemzeti színű szalaggal) ismertette. A szalag fóliása lesz: „Lepsényi Miklósnak, fog-sága emlékére, a hívhő katolikusok, 1895. dec. 1.“

Azulán bejelentette, hogy a bizottság lelkes fel-szólítása visszhangra talált. Egy kegyes szívű, jólelkű hölgy *Zalányi* Ida kisasszony Kolozsvárról, mint azt több lap is jelezte, egy díszes esiszolt elefántesont lapon átfűzött himzett rózsaszín album jegyzéket küldött Lepsényinek ajándékkul a bizottság titkári hivatalába. A finom csontlappra a szenvedő Üdvözítő Jézus tövissel koronázott feje van rem-kül festve. (Nagy éljenzés.)

Bejelentette továbbá, hogy *Samu* Terez kisasszony Tata-Továrosból fel fog jönni a fogadtatásra: a nő-bizottság részéről ő tartja meg a beszédet, míg a buda-pesti hölgyek részéről *Delinovszky* Kazimira kisasszony intéz hozzá beszédet. A férfi bizottság részéről az elnök üdvözlése után *Gelsei Biró* Zoltán fogadja. (Harsány éljenzés.)

A részletekre vonatkozólag kimondták, hogy december 2-án pontban *egy negyed kettőkor* délután a beérkező gyors vonat elé ünnepi díszben küldöttségileg kivonulnak. A helyszínen üdvözik s a rá váró dísz-hintóba ültetik. A díszhintóba mellette fog ülni a titkár díszmagyarban, az utána jövő hintókban a koszoru és albumvivő fehér ruhás lányok, az elöbe vonult küldöttség tagjai, kik Szegedről kísérték. Jobbról-balról a pályaudvaron a bizottság fog sorfalat állni és rendezi a vidki küldöttségek elhelyezését. A bizottság nemzeti szín vállszalagot visel, azt fognak szíjjel osztani a nép között is emekül. A menet meg fog indulni és a széchenyi kioszkba megy, ahol Lepsényihez el fognak hang-zani a szónoklatok és át lesznek nyujtva az ajándék tárgyak.

A programot nagy lelkesedéssel fogadták el.

Ezután a titkár indítványára üdvözlő táviratot intéztek Lepsényihez a szegedi államfogházba, amelyben bátorítják őt, hogy legyen türelmes, szenvedése már nem tart sokáig.

A titkár még felhívta a hölgybizottságot kis nemzetiszínű csokrok készítésére a vidékiek számára, hogy egy emléket vigyenek magukkal az ünnepélyről.

Végül szólásra felállt *Vajay* István. Halkan kezdte, emelkedetten folytatta, szent tűz öntötte át egész alakját, átszellemülten szólt a katolikusokhoz, hogy sokan sirtak bele.

Felriadt az éljen és hangzott szünet nélkül, hol Lepsényire, hol Vajayra, még a gyűlés feloszlalása után is sokáig. . .

A bizottságba legutóbb jelentkezett *Fülöp* István tárnoki plebános, aki bejelentette, hogy a tárnoki ol-vasokor nevében a fogadtatásra hét tagu küldöttség fog feljönni.

Petrovác Gyula titkár arról értesített bennün-ket, hogy Rádon a kath. kör választmánya 20 tagu küldöttséggel fogja magát képviselgetni dec. 2-án a fogadtatáson.

A magyar hölgyekhez intézett felhívásunk nem volt eredménytelen. Mindenfelől jelentkeztek a hölgyek, hogy küldenek nemzeti szín csokrocakákat.

Ez idő szerint 410 bankett-jegy van kibocsajtv. A csoportosakat e hó 29-én estig kell leszámolni. *Bankett jegyek, a melyek a belépésre is jogosítanak,*

darabjával egy forintért kaphatók gelsei Biró Zoltánnal, a titkári hivatalban (VIII., Práter utca 44 sz.) levélbeli kérelem útján is.

Az album és koszoru költségeire a következő jó-lelkű emberek adakoztak: *Valentin* György Verőcze 50 kr. *Belényi* Jánosné, *Agarsni* Anna 1—1 frt, *Tiber* Mária, *Vizenfát* Józsefnő, *Sinkó* János, *Sinkó* Jánosné, *Szabolcs* Mária, *Simon* György, *Sztipán* Lujza, *Jurg* Viktoria, *Cifrus* Etelka, *Stettin* Katalin, *Tóth* Lajos, *Fodor* János, *Repez* Mihály 50—50 kr. *Lausmann* Imre 40 kr., *örv.* *Csepdán* Gaborné, *Halas* Istvánné, *Kempf* Mihály, *Bromek* Ferencz *Tóth* Istvánné, *Mihalik* Anna 30—30 kr., *Sztolasek* Borbála 25 kr., *Cseszlán* Etelka, *Kovács* Anna, *Ederbach* Mihály és *Svábhegy*-ről *Varga* Józsefnő, *Kocsis* Józsefnő, *Csankó* Tamásné 20—20 kr., *Lillek* Istvánné 50 kr., *Nacsa* József, *Mókó* 30 kr., *Pörbey* Lukács 20 kr., *Csiriznyák* János szombat-helyi derék növendékpap 3 frt 20 kr., *Kasztner* V. Lőrinc 1 frt 15 kr., *Zalányi* Ida és *Baminó* Rozália. *Kolozsvárról* 2 f. *Belkó* József gyűjtése: *Balek* István, *Kuzma* József, *Jakab* János, *Adami* Katalin, *Adami* Mária, *Hanzlik* Józsefné, *Paulik* Katalin, *Kovácsics* Lujza 20—20 kr., *Szemsei* Netti 30 kr., *Adami* Borbála, *Sanda* Franciska *Broz* Janka, *Zsolday* Mária, *Fradl* Anna, *Gább* Józsa, *Zaler* Katalin, *Paulyk* Lujza, *Pulyk* Franciska, *Zavira* Erzsébet 10—10 kr., *Szklár* Anna 5 kr., *Deák* Gáspár és neje, *Kovács* József és neje 50—50 kr., *Vanke* Anna, *Pápa* 2 frt, *Siskovics* István *Rozsnyó* 1 frt. *Göncz* Jánosné 40 kr. Az ég minden áldása legyen a kegyes adakozókon

Vidékiek! Férfiak, nők! jöjjetek tömegesen a fogadtatásra.

A koszoru szalagja már ki van téve *Oberbauer* A. egyházi szerkeskedésének váci-utcai kirakatában. A többi tárgyak vasárnap fognak oda kerülni.

Adakozásokat, jelentkezőket, ajándékokat, és a készülő nemzeti csokrokat elfogadja *Gelsei Biró Zoltán* hírlapíró, bizottsági titkár.

A bizottság díszes meghívókat fog kibocsájtani, amelyeket elküld minden felé az országban. A meghívóban a fogadtatás programja is meg lesz írva. Aki ily programot ohajt, jelentkezzeik jövő hét elején a titkári hivatalnál. A rendező bizottságot felhívjuk, hogy feltűnő nemzeti kokárdákat viseljen a fogadtatásnál E hó 24-én, vasárnap délután 4 óraker ülés lesz a Práter-utca 44 ház biz. helyiségében.

TÁRCA

Lepsényi Miklóshoz.

*Ha vérzik jó szived, ha felsajog,
Ha „Getszemáne“ kinját szenveded,
Tekints, apostol, Jezusodra fel!
Nem hágy el Ő, ki értünk vérze el,
Ki szent szívével minket úgy szeret.*

Hivő sereg immár suttogjátok.

Óh hallod-e, fogoly a nép szavát?

A szent keresztről kér neked vigaszt,

Borulj imára megtalálod azt.

Nyugodj e gondolatba meg, te rab!

Mi hően várjuk szabadságodat.

Zalányi Ida.

Az államfogházban.

— Látogatás Lepsényinél. —

Irta: gelsei Biró Zoltán.

A jó lelkű páter guardian leszállított hintajáról s a csillagbörtön kapujára mutatott:

— Oda menjenek uraim engedélyért!

Beléptünk a kapun. More porkolábok lábatlanok voltak jobbra balra.

A fogházigazgató, Hautzinger, éppen a zsványain gyönyörködött ott az udvarban.

Mogorván nézett ki a kalapja alul:

— Mit akarnak?

— Lepsényi Miklóst látogatni.

Beballagott az irodába, utána mentünk. Kiállította a cédulát szerkesztőm és az én nevemre. Rövid látó lehet nagyon, mert az én nevem alá is oda írta a „tisztelendő“ szót, pedig szakállam is van.

Délelőtt tiztől-tizenegyig, délután kettőtől-három óráig adott engedélyt látogatásra. Onnan már aztán úgy rohantunk az állambörtön felé, hogy egy osztrák ármádiának is becsületére vált volna.

A csillagbörtön hátulsó balsarkának szomszédságában van egy sárga ház. Hatalmas kapuja fölött kapott kis zöld címtábla reklámkodik.

Mikor a ráfestett koronát megláttam rajta, hirtelen a zseembe nyultam, hogy a „m. kir. dohány tőzsde“ ellát most friss szivarral. Csak azután láttam, hogy az inkább „m. kir. államfogház“ mint tőzsde.

Ugy is jó volt. Megdöngöttük a kaput, a kulcsár kinyitotta. Annak az arcán is ott ült a Hautzinger típus. Sohse hittem volna, hogy ilyen csunya emberek is vannak a világon. A kis gyerekeket most már nem is a rendőrökkel, hanem a Hautzinger bácsival ijesztgetem. És ajánlom mindenkinek, mert igen jó hatása van. Hét gyermekes szegedi családapák bizonyítanak mellettem.

A kulcsár elvette a cédulákat s egy előgurult porkolábal felkísértetett bennünket az emeletre. Itt van a társalgó. Arról nevezetes, hogy ebbe társalognak legtöbb könnyel, legkevesebbet, legrövidebben. Egy asztal, egy lóca és egy szék a butorzata. Nehéz szívvvel ültünk a lócára s izgatottan vártuk Lepsényit, a rabot, akiért a porkoláb, szerintünk, kinos lassúsággal kopogott el.

Egyszerre lépteket hallottunk. Az ajtó megnyílt, ott állt előttünk Lepsényi.

Nem tudta kik keresik. Amint meglátott bennünket, egy pillanatra elszorult keble, azután kimondhatlan örömmel csókolt össze bennünket:

— Hát ti vagytok, édes véreim?

No most hol kezdjük? Mit kérdezzünk, mit beszéljünk előbb? Nem szóltunk hát semmit, hanem szégyenszemre kicsordult a könnyünk, elszorult a kemény férfi szív és újra összecsókolódtunk. Azután megint össze-

csókolódtunk. Pedig de sok mondani való lett volna. Hogy a kis lakás üres, a szoba hideg, a szerkesztői íróasztal búsan várja, a nyomda az ő harsány rendeletei nélkül zakatol, szülei, rokonai, barátai, társai, egyháza, a nép könnyezi és úgy kívánja haza, haza. . .

Hogy az előfizetők szaporodtak, a telefon kedvesen csilingel, vendégek járnak kelnek, az ősi nap hivogatón ragyog be az ablakokon és a mi szívünkben olyan fájó bus valami emészti a kedélyt. . . hogy a mi élénk emberünk meg van fosztva egy teljes év ragyogó napjaitól, az Isten szabad világától, egy cellába zárva hallja a porkolábok egyhangú lépteit, akik a vallás bajnokára durva mogorvasággal csapják a börtön ajtót, s csikorogtatják a zárat a szenvedő fogolyra.

És miért? Mert egy porladó csontváz drága emlékére hivatkozva, követelte a megsértett népjog épségben tartását, mert az esküre hivatkozott, mely az apostoli korona alatt elhangzott századokon keresztül és ma. . .

— Lepsényi ur, üdvözli önt a bizottság! Némán és szerényen hajtott fejet.

— Engedjenek nyugodtan haza térnem, — szólt csüggedten.

Vigasztaltuk. Egy sóhaj tört ki ajkán. Fejét lehajtotta és úgy hallgatta végig amit én mondtam neki. Elmondtam, hogy azok, akikért szenved, mennyire lánognak érte, szeretik és várják. Együtt lesz az ország becsületes polgársága, a bizottság epedve várja, a polgárok, polgárnók, barátai mind, mind. . . Fogadni fogják ünnepélyesen és nagyszerűen, amint megérdemli, a pályaudvaron ott fogja várni a sok jó arc, Pest, Buda, Vác, Ráczkeve, Félégháza, Halas, Czegléd, Kecskemét, Jászberény, Hont, stb. népe. . . mind egy-egy tiltakozás az ő méltatlan szenvedése ellen.

Beszéltem azután a banketról, az előfizetőkéről, a résztvevőkről, sok mindenről, akik üdvözlik körükben, beszéltem addig, míg egyszer csak láttam leperegni arcán a boldos könnyeket.

— Ott leszek! szólt halkán és megszorította kezemet, mintha összes ismerőseivel kezét szorított volna, oly hévvel, oly szívből.

A csendes hangulatot egy bömbölő hang zavarta meg.

— Tizenegyóra! Távozzanak!

Megcsókoltuk Lepsényit, lehaladtunk a lépcsőn, kijutottunk a vasrácsos kapun s akkor éreztük mennyire el tudja nyomni a fájdalom a keblet, amint ő ott maradt, mereven nézett utánunk, befogta szeméit és sirt, . . . sirt. . .

Mit siratott? A tollat-e, mely pihen, a népet-e, mely igába görnyed, a pusztuló vallást-e, melyért az Isten ember meghalt. . . mit siratott, . . . mit könnyezett. . . ki tudja azt, talán szent István megcsorbult koronáját siratta. . .

A jó lelkű, vendégszerető páter guardian várt ránk hintajával. Beültünk és repült a két ló velünk térről-térre, utcáról-utcára. . .

Megmutatta a viruló Szegedet, mely szebb lett, mint volt. Vajjon Magyarország is nem lehetett volna boldogabb, megelégedettebb, nagyobb mint volt. . . ?

A vendégszerető főtisztelendő megmutogatta a város remekeit és haza vitt bennünket birodalmába, a nyugalmas kolostorba. Oly átszelleműten, oly boldogan, mint a hatalmas bolthajtásos folyosó padlóin, nem sétáltam még soha. . .

— Mehetünk!

A hiató elrobogott velünk és ismét ott voltunk a a fogházban. Ilyen hamar még óra nem telt le mint ez. Egy óra múlva a pokorláb szorgalmasan lebömbölte a magát:

— Három óra!

Kijöttünk a társalgóból. Ez az óra a foglyok séta órája. Az egy óra séta annyiból áll, hogy a szűk udvart tíz lépessel egy óra hosszat mérgethetik. Akkor már egy szocialista vezér, a híres Pfeifer, aki szinte Hautzinger szomorú vendége, már ott lépegetett.

Még egy bucsucső s mi távoztunk eme megnyugtatóssal:

— Bizalom az Istenben. Három hét múlva együtt leszünk. Éljen a magyar szabadság!

— Üdvözlöm a bizottságot! kiáltott fojtott hangon néhány perc múlva kinn voltunk a szabad levegőn.

A kabátom zsebébe ott szorongattam Lepsényi levelét, mit a bizottsághoz írt. Ugy csempésztem ki a levelét. . .

Értesítés.

A Szent-István naptárra vonatkozólag többféle kérdést intéztek hozzánk. Kijelentjük a következőket: Sz.-István naptár kiállítására nézve minden eddig megjelent naptárt fölül fog mulni szépségre. Tartalma válogatott olvasmányokból áll. Van benne olyan szindarab is (címe: A farmatringos hivatalban. Vigjáték.), melyet bármely falu ifjúsága előadhat. A szövegrész tele van szebbnél-szebb képekkel. Ara előfizetőnek 35 kr., nem előfizetőnek csak úgy adunk belőle, ha jut. Szétküldése november végén fog eszközölt tni, noha szeretnők vele megvárni december 2-ikát, Lepsényi megérkezett.

A Szent Péter láncok elfogytak. Most már csak a lánc-szövetségről szóló könyvecske kapható, míg a készlet tart 55 krajcárért.

A szentlélek kegyelme. Takaró István ref. vallású legény visszatért az anyaszentegyház kebelébe. — *Pálfáról* írja levelezőnk, hogy ismét volt ott egy áttérés. Ugyanis *Horváth* István 36 éves ref. vallású polgár f. hó 17-én ünnepélyes hitvallás-tétel után visszatért ősei hitre, a kath. egyház kebelébe.

Egy hirdetési tábla viszontagságai. *Sebes* sopronmegyei községből írja levelezőnk, hogy ott még ma se találja helyét a hirdetési tábla. Megérkezések nagy büszkén szegezte ki a jegyző a községi irodára, de ott másnapra olyan mázzal vonta be valaki, amelyetől szépséget éppen semmit se, de büzt annál nagyobb kapott. Másnap, a lemosás után újra fölfüggesztették, de akkor meg a pleháos távolította el, mert a jegyzői iroda a kath. iskolával kapcsolatban van. A jegyző akkor a községi bírót akarta rákényszeríteni, hogy az a saját háza falára függesztesse föl a táblát. A bírónak azonban azt felelte neki, hogy az ő háza sokkal tisztább, semmit olyan cögért megtűrhetne. Így aztán a tábla mai napig a lomtárban van.

Erős férfit ki talál? A szent írásban van egy mondat, mely azt kérde: „Erős asszonyt ki talál?” Én e mondatot a valláspolitikai jelen fénykorában a férfiakra vonatkozólag teszem föl. Mert tény az, hogy manapság erős asszonyt többet találunk, mint erős férfit. Hanem azért, hála Istennek, ilyen is akad. — Rádról írják lapunknak, hogy ott *Kökény* János községi bíró szép jelet adta rendthetlenségének. E hó 11-én ugyanis a nógrádi járásban *Lókoston* nagy liberális csődület tervezetett a megbízottsági tagok választása ügyében. Minden jegyző minden bíró be volt parancsolva. Mikor a főszolgabíró a *rádi* bírót, *Kökény* János uramat is felszólította a megjelenésre, ez férfiasan kijelentette neki, hogy summi szín alatt nem fog elmenni, mert ő *becsületlen néppárti elvű*. Természetes, hogy a főbírónak nem tetszett a férfias felelet s azzal kezdett fenyegetődni, hogy *Kökény* János uramat megfosztja a bíróságtól. De ez se használt. „Tegeyen amit akar, — mondotta neki bátran a bíró, — de én a néppárttól el nem állok. — Másnap a megfélemlítettek bementek liberális gyűlésre *Lótosra*, a rádi bíró pedig összegyűjtötte a község lakosságát és *néppárti* gyűlést rendezett velük az iskola helyiségében, amelyen egyhangulag kimondották, hogy csak *néppárti* jelűre fognak szavazni. — A szomszéd községben, *Kosdon* szintén így tisztelte meg a bíró a liberális gyűlést. Ő is összedobolta a faut és *néppárti* gyűlést tartott. — Ilyenek a jellemes emberek, az erős férfiak. Isten éntesse őket sokáig népünk javára és a szerencsétlen haza fölvirágztatására!

Jelentés. A zsidóliberális párt tuláradó örömmel jelenti, hogy főt. *Brázai* János *Mező-Petri* község plebánosa *nem néppárti*, és hogy nevezett község a bizottsági tagok választásánál nem az esperesére (*néppárti* lelőt volt.) hanem egy olyan urra szavazott, aki nyilvánosan kijelentette egy lapban, hogy ő *néppárti* soha se lesz.

A farmatringosokról. Több helyről értesítenek bennünket holmi garazda kédások felől, melyeket egyik-másik farmatringos, összehoronzások alkalmával, úgy látszik fölsőbb utasításra — elkövet. Egyik-másik ugyan annyira megfélekedezik magáról, hogy szertartási imagyánant veszett kifakadásokban támadja a papságot, az egyházat, és a vallást. Fölkérjük olvasóinkat sziveskedjenek hasonló esetek ismétlődése alkalmából megfigyelni a farmatringost először a józan eszére, azután pedig a beszámíthatóságára nézve és tapasztalatukat közöljék velünk, hogy a baj orvoslása végett illetékes helyen köbenjárassunk.

Goldstein Számi. Ez a címe egy naptárnak, melyvel néhány zsidó naptár-vállalkozó a jövő évről szóló kalendáriumok számát szaporította. A naptárnak két célja van: rebachot hozni, és erkölcsi mélytet hinni. A piszkos tákolmányt állítólag százezer példányban nyomják és fogják szetszórni az országban. Alkalmunk

volt beletekinteni s mondhatjuk, hogy ha a kir. ügyészség ezen irodalmi ürök eltisztogatását a pecérnek sürgős kötelességévé nem teszi: az összes kereszténységet, felekezeti-különbség nélkül, szentben fogja találni önmagával. Hogy mifele gyalázatosságokkal lehet e naptárnak címzett irodalmi személtáda megtöltve, nem tudom; de mikor födelét előttem fölnyitották és beletekintettem, majd halálra rémültem. A szó szoros értelmében nem tudtam, mit érezek. Abban a naptárban ugyanis van egy kép, amelyet ha terjeszteni szabad, akkor a kereszténységnek fegyvert kell ragadnia védekezésére, mert szívébe akarják dőlni a tört. Az a kép ugyanis egy oltárt ábrázol. Az oltáron gerityák vannak tartókban. Az oltár fölött pedig áll Jézus Krisztus Urunknak, a mimegváltó Istenünknek, az Atya egyszülött Fiának, a keresztény vallás szerzőjének szobra. Urunkat a feltámadás pillanatában, tehát abban a pillanatban ábrázolva, mikor Istensége mellett a legerősebb bizonyítékot szolgáltatja az emberiségnek. Az oltár előtt áll egy zsidó ifjút ábrázoló alak, mely nyilat rópit az Isten ember testébe. A szobor e lövésre eső helyzetbe jut, amivel a kép azt akarja kifejezni, hogy a mi Istenünket a zsidók le fogják trónjáról taszítani, vagy legalább törnek rá, hogy letaszítsák. — Nos hát ez a támadás annyira gyalázatos, hogy lehetetlen vele foglalkoznunk. Hanem valami más mordani valónk van. Ugyanis *sürgősen föl hívjuk rá a kir. ügyészt, hogy nevezett naptárt azonnal foglaltassa le, indítson vizsgálatot, az emberiségből kivetkőzött szerzőt puhatólja ki, állítsa bíróság elé, s kerjen számára olyan büntetést, mely képes legyen az ország keresztény lakosságát megengesztelni azért a rettenetes támadásért, melyben vallásának elvakult ellenségei őt részesítették.*

Brutális bogárházassító. Poroszloról írja levelezőnk, hogy az ottani polgári micsoda egy menyasszonyt meglókdósított, amiért nem volt kedve szerint öltözve. A legény, akinek a brutalitásra ugyan összeszorult az ökle nem tett semmit, remélve, hogy elégtételt fog kapni a jegyző embertelenségeért.

Polgári házasság. Magyar Macskásról írják lapunknak, hogy ott a zsidó farmatringos kezdte meg elsőnek a polgári párosodást egy becsületos román polgár hitese feleségével. Az eset a következő: *Kajántó* községben bicsakkal keresztelt m. k. anyakönyvedző van, aki szemet vetett egy román menyecskére Sz. V. nére, akit egyszer polgári házasság céljából átcsalt M. Macskásra. Utjuk egy kis erdőcskén vezetett keresztül. Az erdőben turbékoló gerlepárt az arra járók fölismerték és hirül adták annak, akinek kalitkájából az egyik kirepült. A férj nem lévén rest, csepászni kezdett és egy bokorban szerencsésen megcsipte a jó madarakat s miután előbb jól elhusángolta őket, összekötötte egy nem spitzbernárt szabadalmu farmatringgal (nadrágszíjjal) és bevitte őket Macskásra az asszonyka szüleinek a portájára, ahol e szavakkal mutatta be őket: „Apám uram! Ime ajánlom polgári vejét menyasszonyával együtt. A leányát többé vissza ne küldje hozzám, mert agyon verem. Ha már polgári házasságra léptek, éljenek meg együtt. Szakadt volna meg a nyak, aki legelőször kitalálta! Azóta ott fekszik a megnáspángolt pár betegen, K. községnek pedig attól kezdve még zsidó anyakönyvvezetője sincs.

Mi leszzen a gyermek neve? Furesi esetről tudósítanak minket *Récske* községből. Egy házra leszálolt a gölya, az, amelyik a csecsemőt szokta hordani. A bábaasszony sietett az esetről jelentést tenni a farmatringosnál. Nosza kapja ez magát, hogy az eseményt megörökítse az anyakönyvbe. De hát: mi legyen a gyer-

mek neve? Mert a törvény szerint azt is be kell jegyezni. A bába nem tudta. — „Nem is gondolja?” Kérdi őt az izé. „Talán Mária”, — találgatja a kérdező. És lőn az ő neve Mária. Az apa hazatérvén, meghallotta, hogy gyermekének a jegyző adott nevet, megharagudott és elhatározta, hogy a gyermeket csak azért is Franciskára fogja kereszteltetni. Arra is kereszteltette. No már most, mi leszzen a gyermek törvényes neve? Az-e, melyet a farmatringos az ő tudatlanságában az 1895. évi XXXIII. t.-c. 35. és 42. §§ nak, és az 1895. évi 60.000 szám alatt kelt belügyminiszteri utasításnak vakmerő megsértése mellett adott annak, vagy pedig az-e, amelyen az édes szülő fogja szólólgatni, mikor becézgeti és majd kenyeret tör neki, s amelyet a gyermek törvényes módon a kereszttségben nyert? Mi leszzen a gyermek neve?

A kincstári erdők kezelése. Mindenki tudja, mily fényes (?) jövedelme van az államnak fekvősegei után. Mintegy tíz év előtt olvastam, hogy holdankint fél kr. tiszta jövedelmet mutattak ki. Hogy ily fényes eredményü a kincstár gazdálkodása, azt főleg egyes tisztviselői buzgalmánának köszönneti, olyanoknak, amilyen az alább elmondandó kis eseménynek a hőse. Emlekezzünk rá, hogy Rózsahegyen a megyebizottsági tagok megválasztásánál a hivatos jelöltek csufos vereséget szenvedtek. A megbuktatott jelöltek között volt a *lubochnai* kincstári erdőész is, aki a szenvedett vereséért most akar bosszút állni a kincstár kárára. Szokásban volt ugyanis, hogy a község lakosai bizonyos fuvardíj befizetése mellett seljtes fát szedhettek a kincstári erdőkben. A minap aztán történt, hogy a bukott erdőész, mikor 60 fuvaros őt felkereste favétel végett, azt mondtotta a polgároknak, hogy attól kerjenek fát, a kit megválasztották. Mintha ezé az államszolgáé volna a kincstár erdeje, ugy beszél. Reméljük, hogy az új miniszter majd értésére fogja adni, hogy a kincstári erdőben levő fa eladó s hogy annak különösen az a része értékesítendő, amely vevő hiányában elrohadna és semmi hasznot se hajtana.

Az Alföld fővárosa. Szeged nem csak arról nevezetes, hogy paprikát terem bőven, hanem arról is, hogy ott fekszik, ahol a part szakad. Az ország első fővárosáról mindenki tudja, hogy az zsidó város; a második fővárosról senki se tudja milyen. Olyan se fű se fa; se hus, se hal. Egyik fele szabadelvű, a másik pedig független. A néppárt csak nehezen tudott bejutni. Most más terjed. *Szécsy* János ugyanis Királyhalmon, a szegedi alsó tanyákon, három kocsját három felé járattva toborozza a katonákat a néppárt zászlója alá.

Görög-katholikus plébánia Budapesten. A fővárosban lakó görög-katholikusok hitközséggé alakultak s most plébánia alapításán fáradoznak. Legjobban szeretnék, ha az erzsébetvárosi mostani plébániatemplomot kapnák meg a pap-lakkal együtt s ha a főváros patronatusságát rájuk is ki'erjesz'ené. A templom átadása nem ütköznék valami nagy akadályba, mivel a kerületnek ugyis új róm. kath. templomot építenek. Legfőiebb új római-katholikus plébániaépületre volna szükség, a minek építése az új templom átadása után ugysem odázható el hosszú időre.

Nász a főuri világban. Fényes főuri esküvőnek lesz színhelvé a pozsonyi székesegyház. Zichy Hermin grófnőt, gróf Zichy Jenő és Zichy Hermin, születe t Redern grófnő leányát fogja oltárhoz vezetni Folliot de Crenneville Ferenc gróf, a 12-ik uhlánuszred századosa, néhai Folliot de Crenneville Ferencz gróf és Folliot de Crenneville Hermin, szül. Chotek grófnő fia.

A macskakapitány. Nem négy lábu c'rmusról lesz szó, csak a Szeged-alsóvárosi tanyai vicekirályról, kit a szegedi nagy közönség apraja és nagyja a fenti emen tisztel, aminek a derek ur mondhatatlanul örül is. Nem tudjuk, hogy ez ékes címmel minő érdemei révén díszítették fel, azt se keressük, minő fejedelmi adománylevél alapján birtokolja, hanem mivel e címmel örömet szerzünk neki, szívesen használjuk mi is. Nem vagyunk mi rossz emberek, kik mások örömet elrontjuk. Tehát vegye tudomásul mindenki, hogy macskakapitány urat az üdvök 1895-ik esztendejében az a kiváló szerencsés érte, hogy Percei Dezso jóvoltából elnyerte a *farmatringot*, amiért a tanyai gebék egy kissé sanda szemmel pislogatnak ugyan rá s azt be-zelik, hogy az a szerszám egyedül őket illetné meg, de macskakapitány urat ez legkevésbé se zavarja; önérzettel viseli ékes farmatringját s mint a rossz nyelvek rebesgetik, benne is alszik, amit pedig még a lovak se cselekesznek meg. Hogy macskakapitány ur mennyire örül az ő csece farmatringjának, az legjobban kiviláglik abból, hogy legalább is — ha nem lekipásztornak, hát lelkibojtárnak kezeli magát, ki olyan erősen összekötözi a házasanalodókat, hogy kötését az Uristernek is muszáj érvényesnek tartania. Ezért aztán meg is kívánja, hogy ő előtte teljes parádával, nagy nászkisérrettel, díszben, koszorúkkal jelenjenek meg, mert mi a manót ér akkor macskakapitány ur farmatringja, ha csak a jegyesek és násznagyok látják? Meg kell azt nézni mindenkinék s az előtt a legnagyobb fényvel kell megjelenni. A mult héten egy együgyű menyasszony koszoru nélkül jelent meg a macskák farmatringba bujt kapitánya előtt, azonban derek emberünk szépen kiküldte kocsin levő koszorujáért. Így szerez ő a farmatringnak nagy tisztelést és önmagának nagy tekintélyt, aminek a macskák ugyancsak örülnek is.

Amint a cigány szomorú, buslakodó nóta után frisse szokott gyujtári, úgy mi is a mókázást fordítsuk komolyra. Több anyakönyvvezető megtette már azt a törvénytelenéget, hogy ha nem jelentek meg előtte ünnepiesen, díszbe öltözve, menyasszonyi koszorúval, elküldte a jegyespárt, hogy előbb öltözzenek menyegzős ruhába és a teljes nászkisérrettel jelenjenek meg a farmatringos ur dícsőséges színe előtt. A farmatringos atyafiak ez eljárása *erőszakoskodás és törvénytelen*. Jegyezze meg mindenki, hogy *törvénytelen*. Ép azért a jegyesek nem is tartoznak engedelmesskedni ez erőszakoskodásnak és mi mondjuk azt, hogy *ne is engedelmesskedjenek*. Mondják meg a farmatringos urnak, miután az új házassági jog a ruhára nézve semmit nem szab meg, nem öltöznek át, nem tesznek koszorút s nem jelennek meg a beírásra az egész nászkisérrettel, csak a két násznaggyal, mert a törvény csak ennyit rendel, s követeljük a beírást. Ha aztán a farmatringos kisisten mégis vonakodnék köteleességét teljesíteni, ne jöjjenek zavarba, hanem táviratozzák a belügyminiszternek körülbelül ezt:

Nagyméltóságú belügyminiszter urnak Budapest. Mai napon megjelentünk anyakönyvvezetőnk előtt házasság kötés céljából. Az anyakönyvvezető azonban, mivel ruhánk ellen kifogása van, nem akarja köteleességét teljesíteni. Miután a házassági akadályok között a ruházat nem szerepel, kérjük anyakönyvvezetőnk kötelezése teljesítésére utasítani.

E táviratot írja alá a vőlegény és menyasszony. Biztosak lehetnek, hogy néhány óra alatt megjön a belügyminiszter távirati utasítása a farmatringos urhoz, aki bizonyára fog tartózkodni másodszer is hasonló tulkapástól. Így kell tenni mindenütt, még macskakapitány ur hatáskörébe tartozó területen is.

A polgári házasság elől menekült. Baranya-Vaszaron 3 pár.

Adakozás a nagy-emőkei és csehi templomok javára. Simek Ernő és neje 50 kr.

Értesítés. A néppárt orsz. központi irodája nagyobb helyiségbe költözködött át és november 2-ika óta többé már nem a Podmaniczky-utcában, hanem a József-körúton 31/b sz. alatt van. Az új helyiség a népszínháztól gyalog 5 percnyi, villamos vasutal pedig 2 percnyi távolságra esik.

Fontos! Betegápoláshoz szükséges eszközök, sérvkötők, test-egyenészetű kötőszerek beszerzésére legjobbnak ajánlhatjuk Keleti J. orvosszebeszeti műszergyártó céget Budapest, IV., Koronaherceg-utca 17. Nagy képes árjegyzék zárt borítékban.

Adakozások.

Lapunk főszerkesztőjének: Lepsényi Miklósnak sajnálatos elíteltetése által fölmerült költségek viseléséhez adományaikkal járulni szivesek voltak:

Bogyoszló Csonka György 50 kr. Papfa papfai Ó. T. egyesület 1 frt. Handlova Jozif Venczel tanító 50 kr. Kis-Bodak Tóth Vendel gyűjtése 3 frt 60 kr. Csáktornya Ivacsics Klára 1 frt 50 kr., H. I. 60 kr., Ivacsics Imre, Behajnik Mihály, Safrán Károly, Kolarics Mária, B. M. Kajzer Ilona, Zdelár Antal, P. Rotmann Róbert, P. Matyi Márk, P. Purgarits Kvirin, Horváth Mihály, P. Veber Vince 50—50 kr., többen 1 frt 90 kr. összesen 10 frt. Bogyoszló Orbán Ferenc 50 kr. s gyűjtő-ívén adakoztak többen 2 frt 15 kr. összesen 2 frt 65 kr. Gyöngyös Kalivoda János, Török Ceczilia 50—50 kr. többen 50 kr. összesen 1 frt 50 kr. Budapest Pozsgai Lipót és családja 1 frt. Schleis Ferenc 50 kr. s hozzá 20 kr. összesen 1 frt 70 kr. Kis-Várda Halász Ferenc, Kocsis János, Griger Simon, Tamás István, Albert és Brac György 50—50 kr. összesen 2 frt. Budapest Jung Viktória gyűjtése saját részéről 50 kr. Lechky Cecília 1 frt 20 kr. hozzá 20 kr. összesen 2 frt. Esztergom Kristóf György 1 frt. Budapest Simek József 1 frt s gyűjtő-ívén adakoztak Farnek Antal Simek Ferenc, Simek Anna 60—60 kr. összesen 2 frt 80 kr. Uj-Perint Nagy István 50 kr. s gyűjtő-ívén adakoztak Horváth Erzsébet 1 frt, Fábian István 50 kr. többen 3 frt 50 kr. összesen 5 frt 50 kr. Kesskemét ifj. Csala Mihály 70 kr., Szabó Imre, id. Csala Mihály özv. Patik Györgyné, Patik László, özv. Horváth Pálné 50—50 kr., többen 2 frt 20 kr. összesen 5 frt 40 kr. Kulesár Karcsa Pálffy Vince, Lukács Marcella 50—50 kr. Ujkigyós Revész Péter, Seres János 50—50 kr. többen 1 frt 60 kr. összesen 2 frt 60 kr. Boldogfa Szabó József és neje 50 kr. Vajda-Hunyad. Fekhtel József 1 frt. Keresztény Pocza Kálmán gyűjtése 4 frt.

A beküldött kegyes adományokért, nem különben a hozzáink intézett rokonszenves részvevő sorokért szent ügyünk drága vértanujának nevében legforróbb köszönetünket nyilvánítjuk. Áldja meg az Isten a kegyes adakozókat az ég és föld minden áldásával!

HITBUZGALMI ROVAT.

Sz. Kelemen pápa vértanu.

November 23.

Római származású volt. Rómában Celius hegyen született. Atyját Fausztinnak hívták.

Az apostolok idejében élt, az apostolok tanítványa volt. Sz. Péternek harmadik utóda a római püspöki széken.

Sz. Pál a filippiekhez írt levelében említi Kelemen, mint egyikét azoknak, akik vele együtt munkálkodtak az evangéliumot, és kiknek nevei az élet könyvében vannak. (Filipp. 4. 3.)

Tertullian állítja, hogy Kelemen sz. Péter püspökké szentelte s majdan utódjává szemelte ki. Kelemen sz. Péter utódainak, Linusnak, ezután Kletusnak halála után 91—100. valóban sz. Péter utódjává s az egyház fejévé lett.

Kelemen apostoli buzgósággal, bölcseséggel vezette a híveket; hirdette az evangéliumot, térítette a pogányokat. Számos pogány köszöni neki a megterés kegyelmét; ezek között a császárnak, Domiciánnak nővére is. Domitilla, aki örök szüzességi fogadalmat is tett s e fogadalmát fényes házassági ajánlatokkal való nagy kísértései között is megtartotta. Megtérítette Sziszint, a magas rangú római nemes, aki midőn merő lelkeseedsből, kémkedésből az isteni tiszteletre belopódzott s ott hirtelen megvakult: Kelemen könyörögésére szeme világát is visszanyerte s a megterés malasztjára is érdemesített.

Kelemen Rómát 7 halma, 7 kerülete szerint 7 jegyzőre bízta avégből, hogy azok az üldözések idején vértanúi halált szenvedő keresztények életet megirják; nevezetesen erényeiket, szenvedéseik s haláluk körülményeit, a csodákat jegyezzék föl, hogy azok olvasása az utódokat is lelkesítse.

Nevezetes esemény, hogy a korinthusi hívek, midőn közöttök bizonyos viszálykodás támadt, Kelemenhez fordultak; a viszály megszüntetését tőle várták. Kelemen levelet írt a korinthusiakhoz.

E levélben szent komolysággal inti a korinthusiakat: a vitás ügyet megvilágítja, benne határoz, őket szeretetre, egyértésre kéri. A levél hatott, a bajokat megszüntette.

Nevezetes esemény ez, mért az egyik bizonyíték a mellett, hogy az első keresztények sz. Péternek, a római püspöki széken való utódját tekintették az egyházban a legfőbbnek.

Sz. Péter Antiochiában is működött mint püspök; az antiochiai püspöki széket is ő alapította, úgy mint a római, pedig még előbb a

rómánál. Jeruzsálmában is volt püspök. Jeruzsálem kegyetesebb szentebb, kiválóbb hely volt a keresztények előtt, mint Róma. A korinthusiak mégis sem a jeruzsálemi, sem az antiochiai püspökhöz nem fordultak, hanem a messze pogányok közt levő római püspökhöz.

A legkülönösebb pedig az, hogy sz. János apostol és evangélista ekkor még élt és közelebb is esett tartózkodási helye Efezus, mint Róma. Pedig sz. János egyike volt Jézus legkedesebb tanítványainak, csak úgy, mint sz. Péter. Sőt az Ur Jézust egyedül kísérte fel a kálváriára, az Ur Jézus ő reá bízta édes anyját, a bold. Szület; nem szent Péterre. Sz. János evangéliumában a legkimerítőbben jegyezte fel Jézus tanítását.

A Titkos jelenések könyvében leírt látomásokra ő méltattatott. A korinthusiak mégis nem az apostolhoz, nem az annyira kiváló s Jézus által is kitüntetett, az egyházi férfiak által maig is a hittudósok védőszenként tisztelt, a személyes csatlakozhatatlanság kiváltságával bíró apostolhoz, hanem az apostolok tanítványához, Kelemenhez fordultak.

Miért?

Mert az egyház fejének Kelemen ismerték el a hívek, mint szent Péternek utódját a római püspöki széken, jöllehet ő sz. Péternek már csak harmadik utóda.

Kétségkívül, ha sz. Pétert a hívek csak olyan apostolnak tekintették volna, mint a többi, akkor e korinthusi hívek inkább a még élő apostolhoz fordultak volna, mint szent Péter utódához az apostolok tanítványához.

A korinthusiak Rómába fordulnak s e miatt őket meg nem szólják. Sz. János, a többi hívek az ellen nem tiltakoznak, ezt nem rosszalják.

Mért?

Mert tudják, hogy vitás ügyekben sz. Péter utódáé a döntő szó, mert sz. Pétert Krisztus az apostolok s az egész egyház fejévé tette.

Vastag tudatlanság, gáncoskodó rossz akarat a becsmérlehet azért csak a római pápáknak, mint sz. Péter püspök utódainak legfőbb tekintélyét.

Krisztus az egyháznak látható főt rendelt s e főt sz. Péterben s Péter utódainak személyében rendelte. Így tanította s így tanítja ezt ma is az egyház. Így hitték ezt sz. Kelemen is, valamint az ő idejében, az apostoli időkben élt keresztények is.

Kelemennek ama levele nagy becsben állott a keresztények előtt, úgy olvasták azt, akár csak a szent írást. Többi iratait is, mint a keresztény hit ragyogó gyöngyeit őrizték.

Traján császár a keresztényeket üldözvén, Kelemen is elfogatta és Chersonesus, a mai Krim félszigetre száműzte.

Kelemen száműzetése helyén már 2000 keresztényt talált, akik mind száműzetésben éltek ott, s a bányamunkákra voltak ítélve. Kelemennek is velök együtt a nehéz bányamunkákat kellett végeznie.

A fogoly keresztények míg egyrészt bánkodtak az egyház fejének méltatlan bánás módban való részvételén, másrészt vigasztalta őket Kelemennek közöttük való léte.

Kelemen nemcsak a keresztényeket erősítette a hitben, hanem a pogányokat is térítette ki száműzetése helyén.

Ivó víz hiányában szenvedtek a sziget lakói. Nagyon messze kellett menniök, különösen a bányamunkásoknak, míg jó iható vízre akadtak.

Kelemen a jó Istenhez könyörgött, segítene rajtuk s nyitna nekik a közelben víz forrást. Imádsága közben bárány tűnt fel szemei előtt, mely az egyik közeli sziklán állt s első jobb lábát felemelve tartotta, mintegy bizonyos pontra mutatva vele.

Kelemen befejezván imádságát, többekkel a bárány által mutatott helyre ment és ott ásatni kezdett. Hiába ástak. Víz nem bugyant föl. Kelemen vette kezébe a kapát. Első vágására a víz előtört s friss tiszta patak keletkezett belőle. E csoda a pogány lakókat meghatotta, s a keresztény hitre térítette. Alig volt Kelemen egy évig a szigeten és a pogány templomok egymás után eltűntek, helyettük pedig keresztény templomok emelkedtek.

Kelemen sikeres térítését megtudta a császár, azonnal oda küldte egyik tisztviselőjét, hogy Kelemen végeztessen ki, a keresztényeket pedig a pogányságra térítse vissza.

A tisztviselő a császár parancsához hiven, a keresztényeket kegyellenül kizsárolta, de a keresztények inkább a legborzasztóbb kínokat is elvitték, mintsem hogy hitüket elhagyják.

Kelemen ellen fordult a megbízott. Hajóra tette; három mérföldnyire bevitte a tengerre; ott vashorgonyt kötött a nyakára és úgy a tengerbe vetette.

A keresztények fölötté bánkodtak, hogy még a sírjához se mehettek. Az Ur Isten azonban megvigasztalta őket. Amint a tenger mellett imádkoztak, a tenger egyszerre vissza vonult előttük, mindaddig, míg ők a tenger után indulva, száraz lábbal, márvány templomhoz nem értek. E márványtemplomban kőkoporsót találtak s a kőkoporsó mellett vashorgonyt. Kelemen sírjánál voltak. A hűvek a kőkoporsót el akarták vinni, de az Ur tudtukra adta, hogy Kelemen sírjához, halála évfordulóján s utána az egész héten át, úgy mint az első alkalommal eljuthatnak. Úgy is lett.

Ott nyugodott sz. Kelemen teste a tenger mélyén 800 éven át, amikor sz. Ciril, a szlávok későbbi apostola, azt onnan elvihette. Ciril magával vitte a szent testet Morvaországba, onnan pedig Rómába, ahol azt I. Miklós pápának ünnepélyesen átadta. Sz. Kelemen számára külön templom építtetett. — Tiszteletére a krími félszigeten is építettek templomot, ott ahol a forrás fakadt.

Kelemen neve a sz. mise Canonjában is említettik. Naponkint emlékezik meg róla az egyház.

Sz. Kelemen emlékezzél meg rólunk te is naponkint az Ur Isten előtt, hogy a hitben mi is gyarapodjunk, amint szavaidra hitükben a körülötted levők is erősödtek.

LEVELEZÉS.

Tisztelt Szerkesztőség!

Aki az érdemnek megadja az elismerést, csak önmagát tiszteli meg. Azt hiszem azért, velem együtt mindenki helyesnek fogja tartani, hogy a mi szenvedő martirunkat, Lepsényi Miklóst ünnepies módon akarják fogadni. Hisz a mi ügyünkért, és mindnyájunkért szenvedő s benne minket is elítélt a zsidók esküdtzéke, mert ép úgy nem kell nekünk se az egyházpolitikának nevezett haszontalanság, mint nem kell ő neki; mi undorral fordulunk el azoktól a forradalmi izű ujtásoktól, melyekbe loyaltást színlelő kormányunk a veszteségig belebolondult; mi is elítéljük a hazánk történetében elvülhetetlen érdemeket szerzett katolikus egyház ördögi üldözését; mi is csak hókusz-pókusz, népszaklatásnak, értéktelen semminek tartjuk azokat a szörny-alkotásokat, melyekkel a liberálisok és zsidók nagyra vannak s melyek megtámadása miatt Lepsényi hosszú hat hónapon át a szegedi államfogház szomorú lakója volt. Mi helyettünk szenvedvén, valóban illő, hogy midőn fogházának ajtai föltárnak, mindnyájan örömmel üdvözöljük. Tehát mi vidékiek is szívesen csatlakozunk a budapesti bizottság ama határozataihoz, hogy tiszteletünk és örök hálánk jeléül díszes albumot, aranytollat és babér-koszorút nyujtsunk és tehetségünk szerint a költségekhez is szívesen hozzájárulunk. *) Hiszem, hogy Lepsényinek nagy örömet fogunk ezzel szerezni. De azt vélem mégis, még nagyobb örömet szerznénk neki azzal, ha mindnyájan teljesítenők addig a t. szerkesztőségnek az előfizetők gyűjtésére vonatkozó kérelmét s *mindenikünk három új megrendelést szerezne*. Az lenne Lepsényinek igazi öröm, ha megjövételére legalább 60 ezer előfizetőt találna üldözött lapja táborában.

Ezt tegyük meg, kedves előfizető társaim! Fogjunk hozzá azonnal és szerezzünk mindnyájan 3 új megrendelést, melyeket haladéktalanul jelentsünk be, hogy a mint Lepsényi fogságából kiszabadul, négyezer annyian legyünk, mint voltunk elmenetelésekor.

Ez lesz a nagyszerű fogadtatás, ez lesz az ünnep-ség fénye, koronája.

Tehát munkára kedves társak, munkára mindnyájan.

Veszprém 1895. nov. 13.

Ajk Sándor.

Köszönet. Megkaptuk. — Szerk.

Főtisztelendő szerkesztő ur!

Fölhívására igen szívesen fogtam hozzá a gyűjtéshez. Persze az Alsóvároson a magam utcáját kezdtem végigróni, azt gondolván, hogy majd gyűjtök én nem három, de tizszer három előfizetőt is. Hiszen az egész nagy utcában alig jár a „Magyar Néplap“, pedig jóformán mind katolikusok vagyunk ám.

Tehát jó kedvvel hozzáfogtam a nemes, szép munkához, de tessék elhinni, sokkal nehezebben ment mint, gondoltam. Nem képzelem főtisztelendő ur, mily tudatlan az a nép és mily közönyös! Sajnál az olvasmányra még egy fillért is, pedig nem ártana ha egy kicsit művelné szellemét, mert ugyan vastag hályog van a szemén. Azért tudja becsapni a kormánytól kezdve az utolsó zsidókölökyökig mindenki, mert tudatlan. Nagyon ráférne tehát egy kis tudás, hogy keresztül láthatna az urak hamis szítáján. Csakhogy erre sajnálja a pénzt. Minek is, mikor azt a kocsmában is el lehet inni! Erre jut mindnek. Vasárnapokon ugy tömve vannak a kocszmák, mintha a kocsmáros fizetné meg azokat, kik bűdös pancsát szivesek meginni. Azt hiszi az a nép, hogy ha vasárnapokon városház előtti hosszú ácsorgás után két percre a templomba is beüti az orrát, vagy nagypénteken levett kalappal az utcákat végig röjja. már akkor Gábrriel arkangyal is meghátrál előtte a mennyországban, s ennek fejben aztán egész esztendőben káromkodhatik mint záporosó, részegeskedhetik, pletykázhat, a honpolgári kötelességek teljesítésében pedig tolhatja a liberális puffancsok szekerét és szavazhat vallása, Istene, Krisztusa, szűz Marája ellen s politikai nézeteiben indulhat zsidó ujságok utmutatása szerint, melyeknek ösvényei egy csipetet se egyenesebbek gazdáik lábainál és orrainál.

Ha minden család jóra való kath. ujságot olvasna, ha minden család asztalán ottton volna a mi kedves „Magyar Néplapunk“, hamarosan másként lenne minden. A család fő hozzászokván az olvasáshoz, nem járna annyit kocsmába, idejét otthon töltené, gyermekeit jobban ráncba szedné, esténként és vasárnap délutánokon összegyűjtené őket és felolvasna nekik. Így lassankint a családban nagyobb szeretet fakadna, a gyerekek nem kanászokdnának el, sőt üdvös olvasmányok hatása alatt szívük nemesülne, elméjük kinyílnék s a gazda is hozzá tudna szólni mindenhez.

S mily kevesen látják be azt! Gyűjtés közben sok helyen óra hosszat kellett beszélnem, magyaráznom és mégse értem mindenütt célt. Ha tudnák ezek a szerencsétlenek, hogy ezzel csak magunknak ártottak, mert e lap valóságos áldás a családra. Ismerék én olyan embert, kit ez a lap gyógyított ki az iszákosságból. A „Magyar Néplapnak“ ekkora városban mint Fehérvár öt ezer példányban kellene járni; mert van itt legalább *husz ezer* katolikus; már most ha egy családra 4 tagot veszünk, vagy öt ezer család jön ki. A M. Néplapnak pedig **minden családdhoz** kellene járni. De nem hiszem, hogy járna nem öt ezer, hanem öt száz is. *)

Jó lenne talán, ha szerkesztő ur a fehérvári nép e borzasztó közönyét jól megostorozná. Hisz ez szegény. Más városok megszégyenítene. **)

Székesfehérvár 1895. november 14.

Teljes tisztelettel
Csira János.

*) Nem bizony még kétszáz se. — Szerk.

**) Elégge megostorozza e levél. Aki még ezt is zsebre tudja rakni, annak elefánt bőre van. — Szerk.

Tekintetes Szerkesztőség!

Hála érte a mindenható Istennek s köszönet Cziráki Gyula angyal szívü kápolán urnak, hogy én is tagja lehetek kedves lapunk olvasóinak. Mikor e lapocskát megszületett a szeretett káplán ur volt szíves engem egy példánnyal megajándékozni, áldja meg érte a jó Isten. Mihelyt én az első számot elolvastam, azonnal meg is rendeltettem vele számomra. Azóta szorgalmas olvasója vagyok s nem tudnék tőle megvalni semennyiért, mert valóságos kincs az reám nézve, ha a rendes időben meg nem kaphatom. Ez az én legjobb barátom, tőle várom hazám s nemzetem jobb sorsát s azt Isten segítségével ugy velem elérhetni, ha lankadatlan buzgósággal gyűjtjük az előfizetőket s nem nyugszunk addig, míg minden előfizető meg nem szerzi legalább a kért három új előfizetőt.

Igaz ugyan, hogy ez egy kis fáradságot, többször gúnyt és rágalmat is okoz az apostolkodónak, mert hát sokan vannak olyanok kik jobban felnek a „Magyar Néplaptól“, mint az ördög a tömjéntől. De hát ha tudjuk, mint felnek tőle, mi annak csak örülhetünk. Édes nekünk a szenvedés akkor, midőn a mi dicső vezérünk is a börtönben szenved mi éretünk. Pirulnunk kellene, ha még ezek után is közönyösek tudnánk lenni.

Én itt ebben a pusztaságban alig harminc olvasni tudó s még hozzá vasuti alkalmazott közül a jelen évben már előbb hármát s most egyszerre hatot (szereztem *) mondom, ezen a telepen már tizedmagammal lesz szerencsém a jövő 1896. évben dicső hitvezérünk táborába sorakozni.

Mennyivel könnyebben mehetne ez falu, különösen most, dísznótorok alkalmával, mikor szomszéd, sógor, koma összejönnek. S van ott még több hasonló jó alkalom is csak akarni kellene fölhasználni.

Én merem állítani, hogy ha valamely községben van egy tekintélyes gazda ember, ez elég arra, hogy négy éven keresztül az egész községet megnyerje. Már pedig négy éve annak, hogy kedves lapunk felajánlotta magát legjobb barátunknak, s ezt saját szabadsága árán be is váltotta. Nem riadt vissza még a börtön sötét falaitól se, s meg lehetünk győződve arról, hogy a jövőben éppen oly rendületlen és hű lesz hozzánk, mint a múltban volt. **)

Fel, katolikus testvérek! Lankadatlan buzgósággal gyűjtsünk az előfizetőket s mutassuk ki ezzel is a szenvedőhöz való ragaszkodásunkat. Jól fog esni nemes szívének, ha méltatlan fogságából kiszabadulva, táborát megkésztetve veheti át.

Fel, az Isten szent nevében! Én az én részemről utolsó szeretnék lenni s hön kívánom, hogy minden mostani előfizető társam több előfizetőt gyűjthessen

Vagyok a főtisztelendő urnak

Gombos 1895. nov. 12-én

alázatos szolgája
Huczi Antal előfizető.

*) Aki Istenben bízva dolgozik valamely jó ügyön és nem csügged, kitarását mindenkor siker szokta koronázni. — Szerk.

**) Arról bizonyosak lehetünk. — Szerk.

KÖNYVES-POLC.

Leszállított áru könyvek. A következő értékes művek rendkívüli *leszállított* áron kaphatók szerkesztőségünkben:

1. „Magyarország Helységnévtárának legújabb javított és bővített kiadása.” Két kötet 12 frt helyett nálunk csak 3 frt az első kiadás tulajdonosaiak 1 frt.
2. „Szellemi kincstár.” bibliai adatok és példák-ból, egyházi atyák s az ó-kor bölcseinek munkáiból, történeti adatokból, hazai és külföldi írók műveiből összeállítva. Öt kötet 30 frt helyett nálunk 15 frt.
3. „A keresztény ifjúság könyve” írta Flavigni grófné, fordította Czírer-Cseh Stefánia. Megmagyarázza az egyház szertartásait, ünnepeinek jelentőségét, rövid hit és erkölcs tanul. Ára fizve 1 frt helyett nálunk 50 kr., bőrkötésben aranyom tisztelet 2 frt helyett nálunk 1 frt.
4. „Gyászhangok” temetkezések s halottasmisékre ára 60 kr. helyett nálunk 30 kr.
5. „Szentek követése” dr. Bellesheim Alfonz nyomán szerkesztette Kubányi Béla minden napra a szent élete kapcsán üdvös olvasmánygyűjteményrel és elmélkedéssel, ára 4 frt helyett nálunk 2 frt, diszkötésben 5 frt helyett 3 frt.
6. „Májusi virágok” imakönyv, németből fordította Herbst József, ára fizve frt 1.20 helyett nálunk 60 kr., vászonba kötve frt 1.00 helyett nálunk 1 frt, aranykötésben frt 2.40 helyett nálunk frt 1.40.
7. „Miért szerettem én a katolikus egyházat” írta s gyermekeinek végrendeletképpen hagyta egy protestáns pap. Ára 40 kr. helyett nálunk 20 kr.
8. „Családi élet búban és örömben” Kist Lipót után németből többek közreműködésével fordította V. Szathmáry Géza, ára 5 frt helyett nálunk 2 frt 50 kr., diszkötésben 6 frt helyett nálunk 3 frt.
9. „A ker. anyaszentegyház közönséges ajtatóssági gyakorlati.” Imák és énekek; 9 iv fizve 20 kr. helyett nálunk 10 kr., kötve 40 kr. helyett nálunk 20 kr.
10. „Arany könyvecske” az alázatosság útján az örök életre vezető kalauz, a pécsi püspök jóváhagyásával ára 20 kr. helyett nálunk 10 kr. disz kiadásban 1 frt helyett 60 kr.
11. „Szent elmélkedések kézikönyve” olaszból fordította dr. Gyarmathy J., ára 3 frt helyett nálunk 1 frt 50 kr., diszkötésben 4 frt helyett 2 frt.
12. „A magyar Sion őrei.” Életrajzi vázlatok. Szerkesztette Kóhalmi Klimstein József, Simor, Ipolyi és Rónay életrajza. Diszmű ára 2 frt helyett nálunk 1 frt.
13. „Simor ötven évi apostolkodása” Jubileumi emlékek, ára 40 kr. helyett nálunk 20 kr.

14. „Lelkészek Idézetek Tára” a szentírás és egyházi atyák concordantiája 120 iv 4 vászonkötésben

	frt kr. helyett	frt kr.
Rónai Jácint, életrajz	12.—	6.—
Ipolyi Arnold, életrajz	—40	—20
Simor János, életrajz	1.—	—50
Jozgits: Ünnepi sz. beszédek	1.—	—50
Jozgits: Ünnepi sz. beszédek	1.20	—60
Költemények	—60	—30

MAI KÉPÜNKHÖZ.

Lepsényi Miklóst neve után évek óta ismeri az egész ország, mert noha aránylag fiatal ember még, de az írói pályán már több mint egy évtized óta működik. Pályája kezdetén tisztán mint egyházi író szerepelt nem kis dícsőséggel. Egyházi- szónoklati munkálataival többször pályadíjat nyert. Lepsényi Magyarország egyik legjobb egyházi szónoka. Beszédjei gyűjtő hatásuk s mikor Pozsonyban, Magyarországnak műveltségre nézve második városában mint egyházi szónok szerepelt, szónoklataira a helyi lapok minden egyes alkalommal mint eseményre hívták föl a közönséget s azokon minden vallásfelekezetteliek, még zsidók is meg szoktak jelenni. Egyházi beszédait nyomtatásban is közrebocsátotta. — Mint egyházi vitairó páratlanul áll. Vita-irata, melyben a protestantizmusnak a katholicismus ellen szórt vádjait az egész ország tetszése mellett tönkre silányította, páratlan a maga nemében. — Azonkívül Lepsényi jeles hitvédő is. Ő alapította a „Hitvédelmi folyóiratot”, mely még ma is főtáll. Azonkívül számtalan kisebb-nagyobb munkát írt és több lapba állandóan dolgozott. — Végre négy év előtt megteremtette a „Magyar Néplapot”. Ne vegye bűnműl a jó Isten, hogy azt merem mondani megteremtette, de én tudom, azt hogy semmiből csinálta. Hirlapírói munkálkodását ismeri minden olvasónk, erről tehát felesleges beszélnem. Életrajzát se adhatom bővebben, csupán azt említem még föl, hogy Lepsényi József Miklós 1860, március 26-án született Lovasberényben, Fehér megyében s pappá szenteltetett 1882, szept. 28-án.

Elmondottuk e néhány adatot, s lerajzoltattuk arcképét, hogy a közügynek s a kath. vallásnak oly lelkes vezér-harcosát az érdeklődők ezután ne csupán nevével ismerjék.

Isten hozza őt közénk!

A szerkesztőség üzenetei

K. J. N. — Tevel I. urral többé nem fogunk foglalkozni. Vele leszámolt a papság is Pápán. — B. J. Kálmánd. Örömmel vettük tudomásul, hogy az ön apostolkodása eredményes volt, amennyiben hét új előfizetőt birt gyűjteni. Az ígért ajándék könyvet annak idején meg fogjuk küldeni. — Sz. B. Fehér-Gyarmat A gyűjtésekkel igen sok kellemetlenségünk van s azoknak most nagy elfoglaltságunkra való tekintetből nem tehetjük ki magunkat. — M. J. Egyházfa. Ne bántuk a farmatringost. Felsőbb parancs folytán cselekszik szegény. Majd Bánfi uramat kell elővenni a pajtá-ai-val együtt. — Z. J. Kolozsvár. Majd talán megrajzoltatjuk magunk. A szép ajándékot Lepsényi nevében köszönjük. — W. R. Nem érünk rá. Tessék oda fordulni, ahova a lapban utasítottuk. Szívesen fölvilágosítják. — H. M. Laskod. A pénzügyigazgatósághoz kell fordulnia. Székhelyét megmondja bármelyik köz-financ. — Sz. B. Diós Győr. Irjon Alsó-Lendvára a plébánia címére, a plébános ur majd tudatni fogja szándékát valamelyik hívével. — V. J. Szigetvár. Jóravaló ügyvédhez forduljon. — S. C. Abony. Ha nem jött, akkor eltévedt. — Sz. P. Maskó. Kereskedőt nem ajánlunk, mert csalódnai nem akarunk. —

Budapesti piac.

Gabnanemek (minőségi súly szerint.) *Buza*: bánási 6.65—7.10. Tiszavidéki: 6.70—7.15. Pestvidéki: 6.65—7.10. Fehérmegyei: 6.65—7.10. Bácskai: 6.15—7.20. *Rozs*: 6.35—6.45. *Árpa*: takarmány 5.10—5.30; égetni való: 5.60—6.40; sörfőzdei 7.00—8.25. *Zab*: 6.15—6.50. *Kukorica*: bánási 6.00—6.05; másnemű: 4.20—4.35. *Köles*: 5.40—5.75.

Liszt. (métermázsánként számítva) Nullás: 12.10; egyes: 11.50; kettős: 10.10; hármas: 10.10; négyes: 9.70; ötös: 9.00; hatos: 8.60; hetes: 7.20; nyolczas: 5.80; F. számú: 3.60; G. számú: 3.70.

Vető és olaj magvak. (métermázsánként számítva) *Vörös lóhere*: nagyszemű 35.00—45.00 frt. *Lucerna*: 38.00—46.00. *Baltacim* 10.00—10.50 frt. *Tavaszi búkköny*: 05.75—06.25 frt. *Muharmag* 14.00—15.00 frt. *Repece*. Káposzta rapce: 09.80—09.25 frt. *Lénmag* 09.00—09.75 frt. *Kendermag* 09.00—09.25 frt.

Hüvelyesek. *Bab*: fehér nagy szemű: 08.50—09.00 frt; törpe: 08.75—09.50; gömbölyű: 08.50—09.00; tarka 0.00—6.50. *Lencse*: 06.00—12.00; *Borsó*: 08.50—09.50; hámozott 13.00—00.00.

Takarmányok. (métermázsánként számítva) *Széna*: réti széna 2.20—3.00 frt; *Muhar*: 2.40—2.80; *Szalma*: alom 1.40—1.60; *Zsup*: 1.60—1.70

Növénytermények. (mmkint sz.) *Mák*: kék 18.00—20.00 frt. *Burgonya*: rózsa 1.70—1.80 frt; sárga 2.20—2.30 frt.

Állati termények. *Tojás*: 32—40 db: meszes 38—40 darab 1 frtjával. *Méz*: csurgatott 26.00—28.00 frt. *Vaj*: I-ső rendű 0.80—1.60 frt; II-od rendű 0.60—1.10 frt; főzésre 0.70—1.05 frt mmkint. *Szalonna*: magyar elsőrendű 54.00—55.50; városi 53.00—54.50; füstölt 59.00—59.50 frt mmkint.

Baromvásár. Felhajtás: 144 drb gazdasági ökör; 149 drb fűjős tehén. Árak: Elsőrendű jármos ökör 310—320 frt; középminőségű 200—300 frt. *Fejős tehén*, tarka kevert 85—1.80 frt; fehér szőrű magyar 00—00 frt; bonyhádi 000—000 frt. *Sertés*: Magyar válogatott 320—380 kgos nehéz 00—00 kr; 280—300 kgos nehéz 00—00 kr; szerb 54—57 kr, kgm-kint. A részvénytársaságokban 2291 drb sertés volt elhelyezve. *Juh*: Felhajtás 4428 drb. Árak: Jobb minőségű 11.00—14.00 frt páronként. Kiverési juhok 06.00—10.00 frt páronként és 13—15 kr elősúlyra számítva kilónként.

A szerkesztésért felelős: Németh Gellért.

Ócska hangszerek becsereiteltetnek

STOWASSER J.

hangszergyáros, es. és kir. udvari és hadseregszállító.

BUDAPEST,

II. ker., Lánchíd-utca 5.

Szűk gyártmányú fűvő, vonó és ütőhangszerek kitűnő erős hangú ezimbalmok és azok alkatrészzeiről nagy képes árjegyzék kívánatra ingyen és bérmentve. 29—17

Elpusztíthatatlan erős orgona harmonikákról külön árjegyzék kéréndő.

Minden emü hangszerek és harmoniák javítása a legolcsóbb árban eszközöltek.

Törlőanyag, kölesöl

HAJLÉNYKÖRTE.
A hajlénykörte a legjobb tisztító és fertőtlenítő anyag. Minden bőrtisztításhoz, a hajlénykörte a legjobb tisztító és fertőtlenítő anyag. Minden bőrtisztításhoz, a hajlénykörte a legjobb tisztító és fertőtlenítő anyag. Minden bőrtisztításhoz, a hajlénykörte a legjobb tisztító és fertőtlenítő anyag.

„HALADÁS“

kukorica morzsolót mindenki szereze be! Munkaképesség 15—20 mérő naponként. — A kukorica fejek a gépbe dobatnak és elkülönítet helyre folyik ki a tiszta szem a csutagtól. Ára 3 frt 50 kr. az elárúsító költségén szállítva. Megrendelések csak

SOHR JÓZSEF

főelárúsítóhoz Somogy-Szillba intézendők.

Közsegi dobok.

Szükségem van

egy üzleti levelezőre, a ki a magyar nemet és tot nyelvben teljesen jartas. Feltételek: katolikus ember, megbízható munkás. Ajánkozások viszont feltételekkel és szakbeli valamint erkölcsi képesség kimutatásával, közvetlenül hozzám intézendők.

Kralicsek János.
cses és fa kereskedő. Rozsahegyen.

Tessék olvasni!

A mennyiben még raktárunkban van, adunk óriási, nagy, vastag, széles, el nem pusztítható

tiszti ló-takarókat

teljesen hosszú és széles 1 frt 65 kr-t darabonként, párja 3 frt 20 kr. ugyanazok első minőségben 1 frt 80, sárgaszőrű 6 különböző színű csikkal 190 cm. hosszú, 130 cm. széles 2 frt 50, dupla vastag, nagyon finom, 3 frt darabonként

200 ur!

alsó tigris-öltöny, ujjonnan fel-talált, meleg, tartós, áll 1 pár nadrágból, 1 kabát 1 frt 75 kr-t öltönyönként. A ki olyan öltönyt visel, az hideg és nedvesség ellen óvja magát. Ehez finom asztragan sapka, melegen kibélelte 1 frt, 6 pár teli harisnya 1 frt. Egy női kabát tiszta berlini gyapjú, a legdivatosabb és legszebb színekben díszítve, a testhez simul és igen meleg. Minden nagyságban az ár 1 frt 90. Női kendő, finom gyapjú rojtokkal minden színben 1 frt. Elküldés csak pénzbeli utánvét mellett. Siessünk a megrendeléssel. Rendelések

Rabinovicz tell árak szakaszhoz BÉCS I., Wallfisch-Gasse 4. M. N. intézendők. 2 frton aluli rendelések csak pénz előlegezése mellett. Nem alkalmasat visszaveszünk és a pénzt visszaadjuk.

Magyar Néplap
most már
20.000
peldányban

Jelenk meg és e mellett a legolcsóbb és a legterjedtebb heti lap.

Magyar Néplap
MEZŐGAZDA és KRESTAN
SZERKESZTŐSÉGE
és
KIADÓHIVATALA
BUDAPEST,
Práter-utca 44. szám.
(Óriás-utca sarkán.)

Figyelmeztetés.

A Sohr-féle valódi amerikai mérleg mérőképesége 400 kg. Ára 4 frt. 30 kr. bérmentve. Ne léve-szük össze a kereskedőtől forgalomba hozott silány érig dícsért utánzatokkal. Egyedüli elárúsító

Sohr Lipot Somogy-Szill,
hova az amerikai mérlegre vonatkozó bármilyen kérdések egy megrendelések intézendők.

RÉTAY és BENEDEK

ezelőtt

KRISZTA és TÁRSA,

miseruhák, egyházi szerek, zászlók és egyleti
lobogók gyára,

Budapest, IV. ker., Lipót-utca 21. sz.

A nagyimélt. és föltisztelendő Császka György kalocsai érsek és
a budapesti oltáregylet egyedüli szállítói.

Ajánlják bőven felszerelt raktárukat, nevezetesen:
miseruhákat, templomi zászlókat, tűzoltó-, iskolai és
temetkezésegyleti, iparos-dalegyleti lobogókat, szentség-
tartókat, kelyheket, áldoztató kelyheket, keresztekét,
füstölőket, oltárlámpákat, esillárokat, szobrokat nagy
választékban. Elfogadjuk stációképek és szentképek
festését: oltárok, Mária-trónok, Krisztus-sirok és
szószekek akármilyen rajz szerinti művészes el-
készítését. — Egyházi kelmék, eszpekék, falfeszületek, búcsújáró feszü-
letek nagy választékban kaphatók raktárunkon. 36-52

Kívánatra készséggel küldünk bormentve árjegyzékeket, alkalmos mintákat.

Hirdetéseket

a
„Sz. István király naptár“

részére, melynek már most
a legnagyobb elterjedés biztosítva van, kizárólagosan
felvesz a

„MAGYAR NÉPLAP“
kiadóhivatala

Budapesten, Práter-utca 44.

„SZ. GELLÉRT“
KÖNYVNYOMDA
BUDAPEST,
VIII. ker., Práter-utca 44. szám.
elvéllal mindennemű
NYOMTATVÁNYOKAT.

Hirdetéseket lapunk számára kizárólag
Friedenstein Vilmos hirdetési irodája
(Budapest, Teréz-körút 3.) fogad el.

Főt. Plébánia-Hivataloknak.

A „Szent Gellért“ könyvnyomda tisztelettel adja tudomásul, hogy ezentul az összes egyházi
nyomtatványokat raktáron fogja tartani, melyek a legjutányosabb árakon lesznek kaphatók. Eddig raktáron
vannak és azonnal küldhetőek: **Testimonium Confirmationis 100 darab 50 kr.**

Kivonat a születési anyakönyvből 100 drb 60 kr. — Halálozási értesítvény 100 drb 70 kr.

Keresztelési, Házassági és Halálozási ürlapok,

magyar szöveggel 25/40 cm. finom erős papírra nyomva: 100 darabja 1 frt 20 kr. ugyanez magyar és
latin szöveggel kisebb középerős papírra nyomva 100 darab 1 frt.

Továbbá kaphatók: **községi hitelszövetkezeti tagsági és törlesztési könyvecskék.**

Ezen nagy 8-rétű 8 oldalas, erős boritékkal ellátott könyvecskék darabját 2 krajcárjával adjuk.

A „Szent Gellért“ könyvnyomda ezenkívül elvéllal mindennemű megrendelést, egyházi, községi
és magán jellegű nyomtatványokat és szállítja azokat a legrövidebb idő alatt, s legjutányosabb árakon;
erős, jó papírt ad s tetszetős, csinos kiállításra nagy súlyt fektet.

Tisztelettel kérjük a főt. Plébános urakat, a községi elöljárókat, a különféle egyletek tagjait s
minden katolikust, hogy nyomdai megrendeléseiket ezentul ne zsidó vagy szintelen nyomdában esz-
közöljék, hanem keressék meg a „Sz.-Gellért“ katolikus könyvnyomdát, mely mindenkor rendelkezésükre
áll s így is támogassák a kath. ügyet. Fogjunk össze valamennyien, akkor boldogulunk.

Könyvnyomdánk mint a katolikus érdekek megrendíthetetlen támogatója, büszkeségét helyezi
abba, ha az igényeket minden tekintetben kielégítheti s a megrendelőktől csak dicséretet arathat.

Budapest, 1895. Práter-utca 44.

Tisztelettel
a „Szent Gellért“ könyvnyomda.